

Sevgili Okuyucular

Kim'dir, kimindir ve kimdendir demeye gereği olmayan bir **TEBLİC BUKETİ**'ni sizlere sunuyoruz. Herkes kendi "hâl'ine" göre bu sözlerden hissesini alacaktır:

"Sözle, yazı ile yapılmamış öğüt mü kalmış? Fakat insanîyet eski zamanlarda-ki gibi, nezaketten uzakta, sefahatten de yine fâriğ olmamıştır. Nasihate katlanacak varlık, esasen kötü yoldan ayrılmış sayılır. Sen orada gidenlere rehber olacak, tuttuğun yoldaki güzelliklerden örnekler sunacaksın. Daldığın ruh huzurundan ona parçalar ver, onun harekete gelen cevherine saldır. Bu kudretle o, kendini bir emele bağlamak çaresini bulsun, o da **SENİN YOLUNDA OLSUN.**"

"İstirap çeken herkes arasında bir sevgi bağı mevcuttur. **İfası için doğmuş olduğunuz vazife ve gayeyi** yerine getirmeye devam ettiğinizi görmekte sevinç duyuyorum. Size daha önce de söylediğim gibi, ruhi sahneden çekilme ve istirahat varma düşüncelerini bir tarafa bırakabilirsiniz. Başkalarına hizmet etmenin verdiği saadeti tatma imkânı elinizdedir. **Üzüntüyü kovmanın, doğru yolu göstermenin, düşeni kaldırmanın ve zayıfa kuvvet kazandırmanın** ne denli bir saadet kaynağı olduğunu ancak başkalarına hizmet edenler bilirler. Bu büyük bir iştir; ve yeryüzündeki **hiç bir din adamı sizin yaptığınız işi başaramaz.**"

"Devam edeceksiniz ve etrafınızdaki **sevgi** halesi sizi asla başarısızlığa uğratmayacaktır. **Kalp gözü açık olan siz, bu sevginin** haşmet ve intişarını görmüş bulunmaktasınız. Hatta, görmüş olduğunuz şeyler, hakikatte mevcut olanın çok küçük bir parçasından ibarettir. O göz kamaştırıcı ışıklarını sonsuz kanallardan akıtan, başkalarına hizmet arzusunda olan herkese erişmek ve onları desteklemek için çürpünan ve kaynağı Yüce Nur olan **namütenahi sevgidir.**"

"Hizmet etmeyi istediğiniz, bunun için her türlü gayreti gösterdiğiniz takdirde, ruh yolunda yaptığınız hizmetlerde başarısızlığa uğramış olamazsınız. Eğer siz **tek bir varlığa** bile yardım etmiş bulsanız, başarısızlığa asla uğramış olmazsınız ve siz aynı zamanda birçoklarına hizmet etmişsiniz demektir."

"**Madde dünyasında korkulacak hiç bir şey yoktur.** En büyük fırtına bile, ebedi ruh'un üzerine muvakkaten, bir an için düşen bir gölgeden başka bir şey değildir. **Hiç bir yardımın ulaşamayacağı zannedildiği** en karanlık saatlerinizde size yardım edilmiştir. **Biz gülebiliriz, şakalaşabiliriz, fakat** bilelim ki gaye ve maksatlarımızda bizleri bir araya getiren, bizleri birbirimize sınıksız kenetleyen **yüce ve ulvi bir maksat mevcuttur.**"

"Yol çetindir, cehit ve gayretler bazen biraz yıldırıncı olur ve karşılaşılacak şartlar hiç de hevesle istenecek şeyler değildir. Fakat aslında ehemmiyeti olan yegane şey, **HİZMETTİR.**"

"**HİZMETE, VAZİFEYE, BAŞARIYA DEVAM EDİN; MÜHİM OLAN YEGÂNE ŞEY BUDUR.** Dünya her zamankinden daha fazla bilgi istiyor. Siz harbi kaybetmiyorsunuz. **ONU KAZANMA YOLUNDASINIZ.** Yavaş yavaş ve ıstıraplı çetin bir yoldan **Aydınlığınızı** yayınız."

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

KIYAMET KOPMASIN MI?

ZEL ve genel anlamıyla Dünya'nın kıyametini, Dünya tekâmül sisteminin yöneticisi, gözeticisi ve en üst mercii olarak Ruhsal İdare Mekanizması (RİM) hazırlar.

İnsanın ve diğer canlıların tekâmülünden başka, cansız varlıkların ya da dünya maddesinin tekâmül devreleri içerisindeki niteliklerinin ayarlanması da Ruhsal İdare Mekanizması'na bağlıdır. Bu durumda, kıyametin iki türlü tecelli etmesi zarureti ortaya çıkmaktadır. Bunlardan biri, dışsal (maddî, fizikî ya da objektif) kıyamet, diğeri ise, içsel (manevî, ruhî ya da sübjektif) kıyamettir.

FİZİKİ YA DA DIŞSAL KIYAMET

KIYAMET ile ve özellikle fizikî kıyamet ile ilgili olarak, Batı dillerinde yazılmış birçok kitap, başka türlü yorumlama imkânı bulamamış olan bazı yazarların, ilmi verilere dayanarak meydana getirdikleri varsayımlardan ibarettir. Batı anlayışı, bu konuda en büyük desteği İncil'deki Yuhanna'nın vahyinden alır. Bununla beraber, esasında Yuhanna'nın görmüş olduğu vizyonları, şimdiye kadar tam ve açık bir şekilde yorumlayamamışlardır. Yani, yapılan yorumların hepsi, fizikî bir plân ve anlayış içerisinde kalmaya mahkûm olmuş durumdadır.

Ve kıyamet denince, herkes, gökten taşların yağacağını, garip varlıkların or-

taya çıkacağını, hastalıkların, talanların, fırtınaların meydana geleceğini zannetmektedir.

KUTSAL KİTAPLAR VE SEMBOLİZM

HALBUKİ bilmek gerekir ki, bütün kutsal kitaplar, uzun süre ayakta kalabilmeleri için muhakkak sembolik yazılmak zorunda kalınmıştır. Kutsal kitapların hepsi, benzetme ve semboller tarzında ortaya dehşet tabloları sermekle, sadece insanları, içinde buldukları uykudan belki biraz olsun kıpırdanmalarını sağlamayı hedef tutmuştur.

Sonuç olarak böyle hatalı bir yorumlama sistemi, insanların Yukarıya ile güvenli bir irtibat kurmalarını engellemiştir. Oysa Yuhanna'nın, görmüş olduğu vizyonu nakdetmesinin en büyük maksadı, bütün bu meselelerin Yukarıdaki bir Kudret tarafından tanzim edilmiş olduğunu insanlara anlatmaktır; ama bu sonuç meydana gelmemiştir.

İnsanların Yukarıya olan emniyetlerinin artma devri teşekkül etmeden; Yukarıya güvenme şuuru, güvenen bir vicdan teşekkül etmeden; insanların tekâmül etmeleri ya da uykudan uyanmaları mümkün değildir. Ve bu yüzden de bütün bu yorumlar gayet materyalistçe olmuştur. Buna, son yüz elli senedir Yukarıyla olan ilişkiyi tam mânâsıyla koparmak ve bu güven duygusunu tamamen ortadan kaldırmak için sarf edilen çabaları da eklersek; vaktiyle insanlara bildirilmiş olan, gayet geniş ve kıymetli

Dünya'nın kıyameti ona aittir; biz kişisel kıyametimize bakalım...

olan birtakım sembolik bilgiler heba olup gitmiştir. Ve sonunda bütün izahlar, en modern şekliyle, "Acaba insanlar karşılıklı bir atom ya da hidrojen savaşına girer de, kıyameti, yani dünyanın yok oluşunu meydana getirirler mi?" tarzında bir fikri bütün insanlara empoze etmişlerdir. Bu, tamamen yanlış ve saçma bir fikirdir. Çünkü kutsal kitaplar hiç bir zaman insanların maddî gelişimleriyle alakadar olmamışlardır. İnsanın doğuşunun ana sebebi, yeryüzündeki insan maddesini, maddeye ait bilgisini ve maddeye ait hâkimiyetini geliştirmek değildir. Asıl doğuş sebebi, fizik plânın tesirleri içerisinde gelip geçebilecek bir kud-

rete sahip olmaktır. İnsan ancak, fizik realitenin en aşağı ve yoğun tesirleri ile, en yukarı ve en lâtif olan tesirleri arasından geçtikten sonra, onun hakkında gereken tecrübeyi ve ona hâkim olma kurallarını öğrendikten sonra maddenin bilgisini elde edebilir.

FİZİKSEL KIYAMET İNSANI ŞUURLANDIRMAZ

DAĞLARIN yükselmesi, tufan hâlinde yağmurların yağması, göklerden ateşlerin düşmesi, çeşitli hastalıkların ortaya çıkması vb. gibi; yani insanların gözünü korkutabilecek, onlar için uya-

racı olabilecek birtakım fizik fenomenleri ihtiva eden dâhsal kıyamet yorumları, insanlara çok düşük seviyede, belki de yüzde otuz oranında, bir çeşit zahitlik fikrini yaratmaktan öteye geçmemiştir. Yani, "Kıyamet kopunca Dünya yerle bir olacak, o hâlde biz kendimizi kurtarmak için Allah'a dua edelim, O'na sığınalım ve yalvaralım." tarzında bir zahitliğe götürmekten başka bir fonksiyonu olmamıştır. Hele yeryüzünde, içinde bulunduğu-muz bu devrede, kıyamet konusu, merakla okunan bir öyküden öteye gitmemektedir.

Velev ki, birtakım kozmik olaylar da olsa, birtakım astronomik değişiklikler de olsa, bunlar, insan varlığına ne gibi etkilerde bulunabilirler? Yani, bunca zaman bir adım bile ilerlememiş bir insan, kafasına gökten bir kama parçası düşse ne yapar? Hangi bilgiyi ve inancı kazanabilir? Herhangi bir değişime, bir transformasyona uğrayabilir mi? Hiç bir şey olmaz. Sadece korkar, ödü patlar; ya şoktan ölür ya da kaçar; fakat kendi varlığında bir değişiklik olma imkânı sağlanamaz. Böylece bu âlemin tümünde, en yüksek düzeyinden, en geri düzeyine kadar belli bir "ecel" vardır. Ecel, burada ölüm mânâsına gelmez; başkalaşma, değişme, tahvil olma anlamını taşır. Devresel olarak belli bir zaman sonunda değişimin olması zorunludur. Ecel budur. Yani ölüm yoktur; değişim vardır.

SEMBOOLİK İFADE VERENE DEĞİL, ALANA AİTTİR

ESKİLERİN "büyük kıyamet"i, yani Dünya'nın kozmik bir yapı olarak fiziksel açıdan uğrayacağı değişiklikler, kozmik ilişkiler içinde kutsal kitaplarda tasvir edilmiştir. Yapılan çeşitli tasvirlerin sembolik olmaları, hatta yer yer anlamsız olmaları; tebligatı alanın, rüyeti görenin, tebligat seviyesinin altında olmasından ileri gelmiştir. Yani o, bilgiyi kaldırarak güçte değildir. Ama o bilginin, onun kanalıyla verilmesi zarureti hâsıl olmuştur. Yani semboller, rüyeti görenin

sevdiği sembollerdir; yoksa, Yukarısı o sembolün olduğu gibi vermiş değildir. Çünkü, Kutsal Âlem şekillerle değil, mânâlarla meşgüldür; onlar, suret değil mânâ nakledefler. O hâlde, mânâyı yeryüzünde alanın imajlarına, kelime dağarcığına ve seviyesine göre, bu semboller ortaya çıkmıştır. Kitaplardaki benzetmeler, Yukarıdan veriğine göre değil, alanın seviyesine göre teşekkül etmiştir. Fakat, Yukarısı öyle muktedir ki, kendi bilgisini kat kat saklayabilmek için, en uygun varlığı seçerek, istediği biçimde ona naklettirir. Esmatta "**Tedriç Kanunu**" hâkimdir, yani her şey arasında, anı değişim değil, ahenkli bir eğimle geçiş söz konusudur. Böylece varlık zaman içinde gelişir. Dolayısıyla her seviyedeki varlığa hitap edebilmesi için de bilgi, sembollere büründürülmüştür. Eğer bilgi açık olsa idi, varlık buna dayanamazdı.

FİZİK KİYAMETİ EN İYİ BİLİM ADAMLARI ANLATIR

FİZİKSEL kıyamet yorumları, çağımızdaki bir astrofizik ya da nükleer fizik gibi bilim dallarının verdiği bilginin çok altındadır. Aynı vahiy, aynı bilgi, aynı tebligat, bugün gerçekten iyi bir bilim adamına, üstün seviyeli bir astronoma verilmiş olsa, Dünya'nın fiziki değişiklikleri hakkında bambaşka sembollerin ortaya çıktığı görülürdü. O, hiç bir zaman, hayvan, ateş, hastalık gibi sembollerden bahsetmeyecek; doğrudan doğruya fiziki dengeyi değiştikliğinden, enerjilerden, atomik ya da nükleer dengelerden, uzaydaki enerji alanlarından söz edecek; bunların neticesinde Dünya'nın kendisinde meydana gelecek birtakım değişiklikleri anlatacaktır. O hâlde, gök küre ve yer küre ile meşgûl olan bilim adamlarının, kıyamet hakkında, fiziki mahiyette olmak üzere ileri sürdükleri teoriler daha olgundur. Fiziki anlamda kıyamet tebligatını, artık bilim adamları alıyor diyebiliriz. Onların tahmin ve tas-

virleri, kutsal kitaplardaki tasvirlerin en iyi yorumu demektir. Zira sembolik olarak, benzetmelerle anlatılanları, onlar bilim vasıtası ile tek tek ortaya koyabilmektedir.

GERÇEK KIYAMET İNSANIN UYANIŞIDIR

DEMEĞEK ki, bütün bunlar aslında kıyameti ifade etmiyor. Kutsal kitaplardaki kıyamet ifadeleri bir hitam, bir son buluştur. Fizikî bir son buluşun tasvirleri ilk başa konmuştu. Oysa, o sözü edilen kıyamet yolun sonunda vardır. Ve bunun da ne zaman olacağını, Allah'tan başka kimse bilmez.

Dünya Plâneti'nin kozmik sistem içerisinde herhangi bir değişikliğe uğraması mukadder ise, onun, bizim anladığımız ölçüler içerisinde olma ihtimali çok zayıftır. Bu bakımdan Kur'an'da, İncil'de, Yuhanna'nın vahyinde ifade edilen kıyamet, doğrudan doğruya insan varlığı ile alakalıdır. Yoksa, Dünya varlığı ile, fizik varlık ile ilgisi yoktur. Bunlar, doğrudan doğruya insan hâlinin değişikliklerini, değişmelerinin tiplerini, hâlden hâle geçişlerinin nasıl olacağını, nasıl uyanacağını, nasıl kıyam edeceğini anlatan ifadelerdir. Ve hepsi, bu bakımdan müşabihdir; yani benzetmeler yoluyla seçilmiş sözlerden ibarettir. Yani fizikî olarak hiç bir şey ifade etmez.

DÜNYA YARATILMAMIŞ, İMÂL EDİLMİŞTİR

DÜNYA'nın fizik yönü zaten çok açık, çok kesin ve güçlü bir şekilde gösterilmiştir. Dünya Gezegeni, astronomik bilgilerin yanı sıra, ezoterik ya da batını bilgilere göre de sonradan yaratılmıştır, yani imalât mahsulüdür. Dünya, "Ol" emriyle olan bir varlık değildir. "Ol" emriyle olan varlık, "Vücut" dedikleri varlık, orijinal bir hâldir. Onun şekli yoktur. O, her

şekle giren bir şeydir. Maddenin aslıdır; varlığın aslıdır. "Ol" emriyle meydana gelen olay, tanrılık, yaratma ya da ilâhî yaratma dediğimiz olaydan ayrı bir olaydır. Bu, tamamen Kaadir-i Mutlak'ın Yaratışı ile alakalıdır. Ama ilâhî yaratma, tanrılık yaratma sonradan meydana gelmiştir. Bu, kendi kudretine verilmiş olan maddeyi işlemek suretiyle ona şekil vermektir ibarettir. Bu bakımdan, bizim Dünyamız da ilâhî Kudret'e haiz birtakım muktedirler tarafından imal edilmiş bir kozmik küredir; yani her şeyden evvel bir fenomendir, bir hadisedir, meydana getirilmiştir.

O hâlde, Dünya husule gelmiş, tahaddüs etmişse, yani olaysal bir tarafı varsa, muhakkak ki, bunun tersi olan, bitip tükenme niteliği de kendisinde vardır. Bir olay mutlak değildir; değişmez ya da sabit değildir. O, birtakım değişikliklere uğrayacaktır, yani hâllerden hâllere geçme gibi bir kaderi vardır. Yani, Dünya zaten değişikliklere uğramak kaderi ile teşkil edilmiştir. Ve bir bitişe, bir tükenişe uğrayışı bu mânâdadır. Nasıl ki, bize, Güneş'in yoğunlaşarak bir cüce hâline gelip evren içindeki ömrünü tamamlaması astronomi tarafından delilleriyle gösteriliyorsa, Dünya'da da böyle bir olay olabilir ya da başka türlü bir şey meydana gelebilir.

Kıyametin dışsal anlamında bizi ilgilendiren asıl husus, devri bir hareketin, bir sürenin bitip tükenmesidir.

MADDESEL ENTROPİYİ YUKARISI DENGELER

ESASINDA fizik Dünyamız, entropik bir harekete karşı, yani mütemadiyen dağılma meyline karşı, negantropi ya da negatif entropi, yani entropinin karşıtı olan bir güç vasıtası ile kendi varlığını muhafaza etme dengesindedir. Madde daima, dağılma meylinindedir. Fakat Dünya'yı imal edenler, ona öyle bir güç, öyle bir prensip katmışlar ki; o, bu

dağılmaya, bu entropiye karşı koyabiliyor. Yani negantropik bir eylem, sürekli olarak, gök cisimlerinin fiziksel bir çözülmeye uğramasını engellemektedir. Dünyamız henüz genç bir gezegendir. Bilimsel ve ezoterik bilgilerin ışığı altında fiziksel bir son buluş, yedi ya da sekiz nesil sonra bile olacak değildir. Işın doğrusunu Allah bilir.

Yeryüzünün kendi kıtaları, kendi durumunu üzerinde değişiklikler olması mümkündür. Bunlar zaten olagelmıştır, oluyor ve olacaktır da. Kıtaların birbirine kayması, bazı yerlerin çölleşmesi, kutuplardaki buzların erime meyilleri artıyor. Bilim adamları bütün bunların hesaplarını yapıyorlar ve isabetli tahminlerde bulunuyorlar. Ama bütün bunlar, son yüz elli senelik ilmimizin bir zaferi değildir. Dünya'daki fiziksel değişiklikler oluyordu da, biz ancak şimdi görebiliyoruz. Ayrıca, farkına varmadığımız daha birçok değişiklikler de olabilir. Şu var ki, yakın bir gelecekte böyle bir çözüme, böyle bir dağılma olacak değildir.

HER ÂLEMİN KIYAMETİ AYRIDIR

KÂİNATLARDA her âlemin ve her âlemdeki sistemlerin kendilerine özgü, ayrı ayrı kıyametleri vardır. Yani, kutsal kitaplarda belirtilen kıyamet Dünya içindir. Yani, bizim Dünyamız'da olan bir fiziki değişiklik, başka bir yıldız sisteminde de olacak değildir. Kıyamet külli bir olay değildir ve evrensellik ifade etmez. Muhakkak ki, Dünya da kendine has kıyameti yaşayacaktır. Dünya üzerindeki fiziki değişiklikler, Dünya'nın kendi fiziki tekâmülünün sonucunda meydana gelen fenomenlerdir. Yani, **bütün bu değişiklikler, üzerinde yaşayan bizleri terbiye etmek için değildir.** İnsanın bu derecede kibirlenmeye hakkı yoktur. Bütün bu fiziksel süreç, Dünya'nın kendi hayatına aittir. Dünya üzerinde meydana gelen değişikliklerin, kıyamet sembolleri ile alakası yoktur.

FİZİK KIYAMET: YENİ BİR TEKÂMÜL OKULUNUN İLK HAZIRLIĞI

ESASEN, Dünya maddesinin de, tekâmül devreleri içerisindeki niteliklerinin ayarlanması da Ruhsal İdare Mekanizması'na bağlı olduğuna göre, fiziki anlamda bir kıyametten söz etmek şarttır. Çünkü eşyanın diziliş şekli, cisimlerin meydana geliş şekli, bitkilerin bulunuş tarzı ve bitkilerin kendi asıllarını meydana getiren materyalin diziliş şekli; çok değişik tesirlerin meydana gelmesine sebep olur. Bu yüzden de, her tekâmül devresinde, eşyanın kendisinde de birtakım değişiklikler meydana getirmek zarureti vardır. Yani, terkipte, düzende bir değişiklik olması gerekmektedir. Bu değişiklikleri kabaca örnekleyecek olursak, kıtaların şekil değiştirmesi sebebi ile dağların yükselmesi ve alçalması, denizlerin yükselmesi ve alçalması, bitki örtüsünün değişmesi, mevsimlerin değişmesi vb. gibi fenomenler bu fasla girer.

Böylece eşyanın ya da cisimlerin geometrik, kimyevi ve fiziki düzeni; bambaşka, çok değişik, havsalamızın alamayacağı tertipte yeni uygarlıkların meydana gelebilmesine sebep olacak, ilk uyarılar olabilecek, taşıyıcı rolü oynayacak olan değişik tertipte tesirlerin ortaya çıkmasına sebep olurlar. Yani, o tesirlerin indirilmesinde, alınmasında aracı olurlar. Bu, bizim çok yeni ve değişik cihazlar yapmamıza benzer. Oldukça basit bir alıcı, yakın mesafelerde ve sınırlı bir frekans bandında çalışırken, bugünkü modern cihazlar uzaydaki birtakım sinyalleri alabilecek hassasiyete ulaşmıştır. Yani âlet değiştikçe, aldığı tesir de değişmektedir. Aynı şekilde, kozmik tesirlerin içerisinde değişik okullar meydana getirilmek istendiği zaman da, büyük kıyamet dediğimiz fizik ya da görünen kıyamet ile dünyanın tesirleri alma kapasitesi ile oynanır, değiştirilir, alçaltılır, yükseltilir. Demek ki, kıyametin asıl zarureti budur.

Devamı S. 32'de

Dr. LEE PULOS DERNEĞİMİZİ ZİYARET ETTİ

Geçtiğimiz Haziran ayının sonlarında kendisiyle yaptığımız mülakatı yayınladığımız, Pakistan asıllı, fakat uzun bir süreden beri A.B.D., North Carolina (Durham)'daki Parapsikoloji Enstitüsü'nde çalışan Parapsikolog Dr. A. Khilji'den sonra; Ağustos ayının ikinci yarısında da, biyografisini aşağıda sunduğumuz Klinik Psikoloğu Dr. Lee PULOS, Derneğimizi ziyaret etti ve bir konferans verdi.

Dr. PULOS'un Derneğimizi ziyareti sırasındaki görüşmemiz, bir mülakattan çok, meslekî bir söyleşi ve bilgi alış verişi şeklinde geçmişti. Bu söyleşimizden, özet hâlinde de olsa sizi haberdar etmek istedik ve bakın neler konuştuk...

Soru: Batı kökenli yayınlarda, zaman zaman polislin ipnotizmadan yararlandığını okuyoruz. Kanada'da bunun öğretmenliğini yapan bir yetkili olarak, bunun geçerlilik derecesini açıklar mısınız? Örneğin, bizim yurdumuzda geçerli değil.

L. PULOS: Kanada'da bu konuda çok çalışma var. Bunlardan bir tanesini anlattım: Çocuğunu öldürmüş, fakat bunu niçin yaptığını bilmeyen bir kadına yardım etmek için yüksek mahkemeye çıkmıştık. Söz konusu kadın, görünüşe göre çocuğunu kaza ile öldürmüştü ve asıl nedeni kendisi de merak ediyordu. Kadını ipnoza sokarak gerçek nedeni öğrendik ve mahkemeye bildirdik. Bu şekilde hapse atılmaktan kurtuldu.

Soru: Çalıştığınız tıp okulunda, ipnoz, yukarıdakine benzer başka herhangi bir uygulamasını okutuyor musunuz?

L. PULOS: Tıp doktorlarına, ipnozla kendi kendine şifa yöntemlerini öğretiyorum. Daha doğrusu onlara, hastalarına bunu nasıl öğreteceklerini öğretiyorum.

Soru: Besbelli ki, büyük ölçüde "manyetizm animal" uyguluyorsunuz. Bunu yaparken hangi kuralları izlersiniz?

L. PULOS: James Esdeille'nin yöntemini uyguluyorum. 1942'lerde Hindistan'da yaşamış bir İngiliz. Bu yöntemi, kendi kendine şifa için ve transa girmek için, özellikle transa girmede güçlük çeken kimselere öğretiyorum.

Soru: Esdeille epeyce eskidir. Son zamanlarda özellikle Fransızlar, insan vücudunun polarizasyon özelliğinden yararlanan yöntemler geliştirdiler.

L. PULOS: Evet, biliyorum. Ama Esdeille'ninki hâlâ geçerli, işliyor. Eskiden bir bardak suyu manyetize ederlerdi. Bu bardağın yanına, rasgele, manyetize edilmemiş üç bardak su koyarlardı. Bir süjeye, bunları

içmesini söylerlerdi. Normal suları içen süjeye bir şey olmadığı hâlde, manyetize edilmiş suyu içer içmez kendinden geçiverirdi.

Soru: Manyetize edilmiş su asit tadındadır.

L. PULOS: Evet.

Soru: Yanılmıyorsam, bir şahsın iyi bir ipnotizör olup olmadığını en iyi testi, mumyalama testidir. Beyin, balık vs. gibi, çabuk bozulan şeyleri mumyalayabildiği ölçüde iyi bir manyetizördür.

L. PULOS: Evet, en iyi test budur biliyorum. Ama bence, bir şahsın iyi ve derin transta olup olmadığını en iyi ölçüsü, vücudunun etrafındaki biomanyetik alandaki voltaj değişikliğidir. Biliyorsunuz, vücutta her hücre (+) ve (-) elektrik yükü taşır. Yani, her hücre, küçücük (minyatür) bir mknatıstır. Bu şekilde, bir insan vücudu 27 trilyon hücreden oluşuyor. Dolayısıyla, vücudun etrafında bulunan manyetik bir alanla karşı karşıyayız. Manyetizma sırasında bu alanın voltajı değişir. İşte bu değişiklik, derin bir transın en güzel işaretidir.

Soru: Peki, bu değişikliği nasıl anlayacağız?

L. PULOS: Bu, Yale Üniversitesi'nden iki araştırmacının çalışmalarıyla geliştirilmiş bir sonuçtur: Bunlar, elektrotları olan bir psikotronik cihaz geliştirdiler. Bu cihazla elektrotların birini baş hizasında (alının bir kaş önünde) ve ötekisini de mide hizasında (vücuda değdirmeden) tuttuklarında, (göstergeden) söz konusu voltaj değişikliğini öğrenebiliyorlar.

Soru: Bu cihaz hakkında daha ayrıntılı bilgi nereden bulabiliriz?

L. PULOS: Evet, istediğiniz ayrıntıları şu kitapta bulabilirsiniz: "The Fields of Life" (Hayatın Alanları). Yazan: Harold Saxton

Dr. Lee PULOS Kimdir?

A.B.D.'nde eğitim ve öğretim görmüş Kanadalı bir Klinik Psikoloğudur. Halen British Columbia Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Psikiyatri Bölümü'nde görevlidir. Olimpiyat Oyunları'nda Kanada takımının spor psikoloğu olarak görevliydi. Bir süre önce de Kanada Klinik İpnöz Derneği'nin başkanlığını yapmıştı.

1928 doğumlu olan Dr. PULOS halen, ipnozla ilgili banların üreticisi bir şirketin sahibi ve başkanıdır. Ekim 1989'da yayınlanacak olan son iki kitabının adı: "Miracles and Other Realities" ve "Beyond Hypnosis"dir.

Burr Yale Üniversitesi Yayınları .

Soru: Bu konularla uğraşan doktorlara karşı "Medical Association"(bizdeki Tabipler Odası)'nın tutumu nedir?

L. PULOS: İyi tanıdığım bir doktor, bu gerekçeyle "Medical Association"dan çıkarılmıştı. Genellikle tasvip etmiyorlar.

Soru: Kansız ameliyatlar konusunda da epey gözleminiz olduğunu biliyoruz. Kimleri izleme fırsatı bulabildiniz?

L. PULOS: İsterseniz bundan önce, bu konuya nasıl girdiğimi anlatayım. İlginç bulacağımızı sanıyorum. Yıllarca önce genç bir psikolog iken, "Filipinler'de Kansız Ameliyatlar" konulu bir filme gitmiştim. Gördüklerime çok hiddetlenerek ve baştan aşağı şarlatanlık olduğunu düşünerek, filmin or-

tasında sinemayı terk ettim ve onların şarlatanlıklarını suratlarına vurmak için yanlarına kadar gitmeye karar verdim ve hemen hareket ettim. Fakat, olup bitenleri gözlemlerimle gördüğüm zaman, dünyam tamamen değişmişti ve bildiğiniz çalışmalara girerek, onların en içten savunucularından biri hâline geldim. İşte o gün bugün, birçok ruhsal şifacı ve neştersiz ameliyat gördüm, filmlerini çektim, yazı yazdım, konferans verdim. Bu şifacıardan başlıcaları: Alex Orbido, June Labbo, Josephine'dir.

Soru: Agpao'yu görmediniz mi?

L. PULOS: O, biliyorsunuz, 1980'de öldü. Birçok kez görmüştük. Yukarıda adlarını saydıklarımın Josephine, bir defasında, bir avuç dolusu pamuğu bir hastanın kar-

nına sokma hareketleriyle demateriyalize etmişti. Hatta bir ara uç kısmını da dışarda bıraktı ki, inceleyebilelim..Sonra onu da demateriyalize etti. Bir defasında orada (Brezilya), bir Amerikan araştırma grubuyla beraberdim. 1974 yılıydı. Çeşitli branşlardan dokuz bilim adamı bulunuyordu. Her tarafı, herkes tarafından açık seçik görülen şeffaf bir masa hazırlattılar. Şifacıyı da, tepeden turnağa soydular. Üzerinde herhangi bir hile âleti bulunmasın diye, ağzının içine kadar her tarafını kontrol ettiler. Hatta turnaklarını da dibinden kestiler. Josephine, bu denemede alnına beyaz bir pamuk koydu ve biz onu siyah mürekkeple lekeledik. Pamuk parçasını alnından içeri sokma hareketleriyle orada demateriyalize etti. Sonra vücuduna paslar yaptı ve gırtlak hizasından bir pamuk parçasını çekip çıkarttı. Belirttiğim gibi, alnında demateriyalize ettiği pamuk mürekkepleydi, fakat gırtlak hizasından demateriyalize ettiği pamuk bembeyazdı.

Soru: Nasıl olur? Aynıısı çıkması gerekirdi.

L. PULOS: Hayır, çünkü aynı pamuk değil. Ashında buna şifacı da şaşırmişti. Zira, birinci pamuk "hiper-space"da demateriyalize olmuş, fakat pamuğun enerji alanı hâlâ oradaydı ve bu alanın etrafında yeni moleküller organize oldular. Bunlar aynı moleküller değildi. Bu nedenle, bir pamuk parçası materyalize oldu, ama bizim işaretlediğimiz (mürekkeplelediğimiz) pamuk değildi.

Soru: Biraz da regresyon (ekminezi) çalışmalarınızdan söz eder misiniz?

L. PULOS: Belki binlerce regresyon çalışmam oldu diyebilirim. Bunların bazılarında, tarih öncesi zamanlara kadar, hatta hayvan şuurunda buldukları zamanlara kadar gerilere gidener olmuşur. Fakat şunu da akıldan çıkartmayalım ki, şuuraltı çok yaratıcı bir yeteneğe sahiptir. Kanıtlamak kolay değil. Yani, imajinasyonla gerçeği ayırmak çok zor.

Soru: Doğmadan önceki zamanlarına götürdüğünü süjeleriniz oldu mu? Yani spatyomdaki hallerini kastediyoruz.

L. PULOS: Evet oldu. Biraz da zor oldu. Bu duruma gelen birkaç süjem, sanki rüya âleminde olduklarını söylediler.

Soru: Regresyonla ruhsal şifayı nasıl birleştiriyorsunuz?

L. PULOS: Rahatsızlığı olan bir hastamı transa soktuğum zaman, transının derinliği, söz konusu rahatsızlığıyla ilgili hayatına geldiği zaman, örneğin, elinin şahadet parmağının kalkmasını söylerim.

Soru: Bu durumda şuuraltının faaliyetini nasıl önlüyorsunuz? Otomatik imaji-

nasyon tehlikesi doğmuyor mu? Halbuki yıl yıl (adım adım) geriye gitseniz, her yıldaki o rahatsızlıkla ilgili gelişmeyi ele alırsınız, o zaman şuuraltı faaliyetini de bertaraf etmiş olmaz mısınız?

L. PULOS: Evet, mümkündür. Ben öyle hiç yapmadım. Direkt olarak geri gidip, hatırlamasını ve anlatmasını istiyorum.

Soru: Evet, o hatırlamadır. Ama yıl be yıl geri giderseniz, hatırlamalardan öte olmayı yaşamasını sağlıyorsunuz. Daha sağlıklı olur.

L. PULOS: Bence her ikisi de geçerli. Sizin belirttiğiniz yöntemi uygulamadım, çünkü çok zaman alıyor. Benim daha çok yaptığım, doğrudan doğruya rahatsızlıkla ilgili zamana inektir. Bunda başarılı da oldum sanıyorum.

Soru: Biz şuradan hareket ediyoruz: Bir hastalığın, bizim dikkatimizi çekecek hâle gelmesine kadar, onu oluşturan birçok nedenleri vardır. Herhangi bir zaman kesitindeki bir tek nedenle oluşmuş bir âraz değildir. Yani, hayatın belli bir yaşındaki belli bir olay değildir. Çeşitli yaşlarda, çeşitli tezahürler göstererek bizim dikkatimize çarpan ve artık dayanamadığımız güne kadar gelmiştir. Şimdi, bir ipnozla adım adım (yıl be yıl) geri gidip, her yaştaki şoku anlaya anlaya gidip ve hastanın her yaştaki iç dünyasını tanıya tanıya inerseniz, yapılan tedavi kökten olur ve bir daha nüksetmez ya da başka tür rahatsızlıklara dönüşmez. Örneğin, nevrozlarda olduğu gibi, şahsın tiki gider, ama el yıkamaya başlar. Elini yıkamaktan vazgeçer, yemek yemeye başlar gibi...

L. PULOS: Bu açıklamalarınıza katılıyorum. Fakat benim tıp okulunda öğrettiğim şekil biraz değişik. Şöyle ki: Farz edelim, midesinden rahatsız bir hastamız var. Bunu transa sokarım ve kendisine şöyle hitap ederim: "Bırak, şuuraltın seni, midenle ilgili rahatsızlığın en eski, ilk nedenine geri götürsün. Ve bu düzeye indiğin zaman 'evet parmağın' (örneğin, elinin şahadet parmağı) havaya kalksın." Bu ilk nedeni dinlerim. Sonra, "Şimdi zaman içinde ilerle ve hastalığınla ilgili ikinci nedenin ortaya çıktığı zamana gelince, yine evet parmağın havaya kalksın." yine konuşur ve açıklar. Sonra, sorarım kendisine, "Bu rahatsızlığa neden olan başka ya da bir üçüncü neden var mı? Eğer varsa, yine evet parmağın hareket etsin." Bu şekilde devam ederim. F.B.I.'da böyle çalışır. Eğer eskiden başlayıp bugüne doğru gelerseniz, hatırlama daha kolaydır. Halbuki geri geri (eskiye doğru) gitmek daha zordur.

(Devam Edecek)

Bir Garip Pazarlık:

AHİRET NİMETLERİ İÇİN YAŞAMAK

* Erol KONYALIOĞLU *

İÇİNDE bulunduğumuz devrenin özelliği, her realitenin olanca şiddetiyle kendini gerçekleştirmesi ve doyumuna ulaşması için Yukarısı'nın her türlü zinciri koyuvermiş olmasıdır. Yani, her varlık kendi anlayışını, bilgisini hiç bir engel tanımadan dolu dolu tatbikat sahasına koyacak; kendi ihtiyacına göre pervasızca yaşayacaktır. Şimdi, devre sonlarına has olan binbir çeşit tesirin cirit attığı, tozun dumana karıştığı, doğruyla eğrinin seçilmediği, en aşırı uçların boy verdiği, insanın kontrol altına almakta aciz kaldığı bir ortamda yaşıyoruz. Ne var ki, bunlar Muktedir Varlıklar'ın görüp gözeticiliği altında, büyük bir plânın uygulanmasından başka bir şey değildir.

Bu bakımdan, dünyanın hâline bakıp da, her şeyin kötüye gittiğini zannedip karamsarlığa kapılmayalım. Büyük plân, mükemmelen işliyor; bize, olup biteni sükûnetle tahlil etmek düşer.

GÖZÜ PERDELİ OLANLAR

SÖZÜNÜ ettiğimiz bu harman yerinde, insanların en büyük özellikleri şuur, bencil, anlayışsız ve za-

lim olmalarıdır. Kendi maddî ve manevî çıkarları daima ön plândadır. Bir üstün güce, Allah'a inandıklarını söylerler. Söylerler ama, bu sadece kuru bir sözden ibarettir. Hiç bir enerji taşımaz, hiç bir fiiline uymaz, anlayış yönünden yoksun olarak, otomatik tarzda söylenmiştir. Bir papağanın "Ben inanmıyorum! Ben inanmıyorum!" demesi gibi, ya da bir ses kaseti gibi.

Hiç şüpheniz olmasın ki, hâlleri aynen böyledir. Neden mi? Her şeyden önce, bağlı oldukları *dinin mânâsıyla değil, şekliyle haşır neşirdirler*. Dinlerinin özünü, esasını, enerji yüklü çekirdeğini kaybetmişler; tamamen *gösterişe, şekle, dışa yönelik kabukla meşguldürler*. Onlar için önemli olan anlayışın yükselmesi, kafanın örümceklerden temizlenmesi, duyguların incelenmesi, gönlün genişlemesi değil; cesedin giysileri, saç, sakal ve özden yoksun merasimlerdir.

İkinci hataları, *başkalarını kendi gibi görmek istemeleridir*. Yani, diyorlar ki: "Ben sadece benim gibi düşünenlere, benim gibi davrananlara hayat hakkı tanırım." Yani, zorbaca, vicdanlara ambargo koymaya çalışıyorlar. Oysa, dünya, insanların ortak mekâ-

Dünya garantiye alındı; Şimdi sıra ahirete mi geldi?

nıdır. Herkes ihtiyacına göre yaşamaktadır. Yukarıyı isteseydi, bir tek ırk, bir tek dil ve din altında yaşamamızı sağlayamaz mıydı? Hiç şüphesiz sağlardı. O hâlde, sen hangi yetkiyle insanları tek bir anlayış altında (hem de zorbaca davranarak) görmek istiyorsun? Yukarı'dan ferman aldın mı? Yoksa kendini peygamber ya da özel bir vazifeli mi zannediyorsun. Dini sen kurmadın. *Din senin için geldi. Sen ıslah olasin diye, karşındakine saygı duyasın, evrensel yasalara uyasın, anlayışını yükseltesin, yavaş yavaş vicdan sesini duyasın diye geldi. Din, senin korumana muhtaç değil ki; onu vazedenler, gerekiyorsa korumasını da bilirler. Sen dini ihya etmek, insanları ıslah etmek sevdasından vazgeç de önce kendine bak. Ve gerçekten kendine bakarsan, aczinin, çelişkilerinin, yalanlarının, mekanikliğinin farkına varıp derin bir utanç duyacaksın. O zaman belki, başını eğip, kâinata açılmak için işe kendinle başlaman gerektiğini sezebilirsin.*

● Üçüncü hatan *ahiret nimetlerine kavuşmak için çırpınmandır. Bu davranışınla da ne büyük şeyler kaybettiğini, kendini nasıl bir karanlık çukura terkettiğini bilsen, boşa geçen hayatın için derin bir pişmanlık duyardın. Ashında yazımızın konusu da bu: Ahiret meyvalarını toplamak için yaşayan insanın hazin durumu....*

BALIĞI TUT DENİZE AT, KİMSE BİLMESİN....

BİLİRSİNİZ, bazı insanlar vardır: Görünüş itibarıyla yardımsever pozundadırlar, güya iyilik yaparlar. Fakat öyle ki, maddî ya da manevî yaptıkları her iyilikle, adeta insanlara kement atarak köle yaparlar. Almak için vermişlerdir ve almadan da bırakmazlar. Daha fazlasını almak için vermişlerdir. İyiliklerini basamak yaparak yükseleceklerini zannederler. Yardım ettikleri kimseleri minnet altında bırakırlar ve böylece sahte bir üstünlük duygusuyla bencilliklerini tatmin ederler. Verdikleri birkaç bereketsiz şey karşısında saygı beklerler, itiraz kabul etmezler, yeri gelir iyilikleri başa karkarlar. İşlerine gelmediği zaman da, "İyilik yap, kötülük gör. İnsanlara iyilik yapmaya caksın kardeşim!" derler.

Ne kadar yanlış bir şekilde şartlandırılmışız... Ne kadar bencil bir yapımız var... Oysa verip, yapıp unutmak gerekir; yapılanların iyilik olduğunu bile kabul etmemek gerekir. Bir fiili gerektiği için işliyor ve ardına bakmadan ilerliyorsunuz. Ne kadar üstün seviyeli bir davranış... Yani, diyorsunuz ki: "Balığı tut, denize at; kimse bilmesin!"

Öyle bir lâf ki, yenir yutulur gibi değil; balık oltaya tutuluyor, isterseniz kendinize bir güzel ziyafet çekebilirsiniz, ama di-

yorsunuz ki, "Boş ver, bu akşam başka şey de yiyebilirim, şu balıkçağızı tekrar denize salıp canını bağışlayayım!" Ve bu işi öyle doğal ve sade bir tutum içerisinde yapıyorsunuz ki, ardından, "Eh, balık bilmezse, Hâlik bilir!" riyakârlığını göstermiyorsunuz....

Bir fiil işliyorsunuz, o fiilin meyvalarını toplama peşinde değilsiniz; yapmanız gerekeni yaptıktan sonra, umursamadan dönüp uzaklaşıyorsunuz; sevaplarınızın karşılığında cennet beklentisi içerisinde değilsiniz! Bu nasıl iştir? Bu nasıl yürektir? Nefsanîyet bataklığında debelenenlerin akılları almaz bu bilgece davranışı....

Şimdi de başka insan düşünün ki, bütün fiilleri, daha büyük, daha ilâhî çıkarlar sağlamak için işliyor. Adamın gözü öyle dönmüş ki, nefis öyle azmış, gözler öyle karararmış, gönül öyle mühürlenmiş ki, adeta Tanrısı'yla pazarlığa girişmiş. İllâ ki, cennetçiğinden rahat bir köşe kapacak. İstedigin kadar "Hayır, öyle değil!" de. İbadetini cennet hayalleriyle yapmıyor musun? Kat kat ayırdığın, sanki görmüş gibi, her katını ballandıra ballandıra tarif ettiğin cennet umuduyla gözlerin baygınlaşmıyor mu? Şırl şırl akan sular, mis gibi bir hava, huriler, delikanlılar, köşkler, leziz yiyecekler, ebedî gençlik,.....Bunlar değil mi, cennetten beklediklerin? Yani, sen bir tür "rahat dünya" hayatı istiyorsun. Beklediğin şeyler hep bedenle, bedensel hazlarla ilgili. Keyif içinde yaşayacağın, tembel tembel yan gelip yatacağın bir mirasyedi hayatı bekliyorsun. Nasıl aklın kesiyor, Mutlak Yaradan'ın, insanla böyle çocukça ve keyfî bir pazarlığa girişeceğini? Cehennem korkuların da, hiç kuşkusuz aynı çıkarıcı aklının sonucu olarak ortaya çıkıyor. Sen hâlâ cennet - cehennem he-

saplarıyla uğraş! Asırlar önce bir Yunus Emre çıkar, "Cennet cennet dedikleri, birkaç köşkle birkaç huri, isteyene ver onları, bana seni gerek seni!" der ve yıldırım hızıyla yoluna devam eder....

VAAT VE KORKUTMAYLA EĞİTİM

DÜŞÜN ki, küçücük çocuğunu yetiştirirken onu zaman zaman korkutur ve ödül vaat edersin. Amacın, ona işin doğrusunu göstermektir. Henüz anlayış seviyesi yükselmediği için ona böyle davranmaya mecbursun. Ama, çocuğun yetişkin hâle geldikten sonra, ona, "Fırından ekmek alırsan sana çikolata veririm!" der misin? O, artık sizin korkutma ve ödüllendirmelerinize bakmadan gerekeni yapacaktır. Şimdi sen, şu anda bilinmesi gereken her şeyi biliyor musun? Kendi iradenle yaşadığını, hür olduğunu mu zannediyorsun? Hayır, sen henüz kendi iradenle yaşayacak bir anlayış seviyesine ulaşmadın. Hiç kimse de ulaşmış değil. O hâlde, sen başka bir ölçekte olmak üzere, çocuğuna uyguladığın eğitim ve öğretim sistemine tâbisin. Hiç mi hiç aklına gelmiyor Yukarısı'nın aynı metodu sana da uyguladığı? Yüksek bir Ruhsal Mekanizma, Mutlak Yaradan'ın izniyle insanları böyle eğitir. Bu taktiği farkedendenleri ise, başka yöntemlerle yetiştirmeye devam eder. Yani, sahihsiz değil ve ihtiyacımıza göre Yukarısı bizi yetiştirir.

O hâlde, dinlerde geçen cennet - cehennem sembolleri aldatmaca mı? Hiç şüphesiz hayır. Ancak, dikkat edilmesi gereken husus, bütün bunların, bir gerçeği ifade eden örtülü, kapalı semboller olmasıdır. Anlayışı kıt insanlara hitap şekli böyledir.

Devamı S. 40'da

VENEZUELA'DA METAPSIŞİK ARAŞTIRMALAR

* Derleyen: Farah YURDÖZÜ *

Venezuela'daki Metapsişik Araştırmalar Merkezi, **C.I.M.A.** (Centros de Investigaciones Metapsíquicas y Afines) otuz yıl önce kurulmuş. Kurulduğu günden bu yana aktif çalışmalar yapıyor. Ve sadece Venezuela'da değil, diğer Güney Amerika ülkelerinde de sesini duyurmayı başarıyor.

Arjantin, Brezilya, Kolombiya, Şili, Guatemala, Uruguay, İspanya, İtalya gibi ülkelerde etkinlik gösteren diğer Metapsişik cemiyetlerle işbirliği içinde. Bütün bu araştırma merkezlerinin üyeleri her sene yapılan kongrelerde bir araya geliyorlar. Bu kongrelerde parapsikoloji, spiritizm, UFOlar, dünyadışı varlıklar gibi konular inceleniyor.

C.I.M.A. 1984 yılında C.E.P.A. (Confederación Espirita Panamericana) Panamerikan Ruhçuluk Konfederasyonu'na katılmış ve yürüttüğü ciddi çalışmalar sonucunda C.E.P.A. tarafından resmi

bir kuruluş olarak onaylanmış. On yedi yıl önce kurulan C.E.P.A. ya araştırma merkezleriyle katılan diğer ülkeler: Arjantin, Brezilya, Kolombiya, Şili, İspanya, A.B.D., Honduras, Meksika, Panama ve Puetro Riko.

C.I.M.A.'nın çıkarttığı bir de dergi var. **Evolucion** (Evrım) adını taşıyan bu yayın organı, **Allan KARDEC** ekolüne bağlı. Dergi, oldukça geniş kapsamlı. Öğretici ve aydınlatıcı bilgileri, sade bir dille okuyucuya aktarıyor; ruhçuluk ve bilim arasındaki dengeyi kuruyor. Evolucion'da, felsefi, ahlaki konulara, tartışmalara da yer verilmiş.

Tutarlı ve düzenli çalışmaların aktarıldığı Evolucion'un bir bölümü de, Güney Amerika'da ve Avrupa'da başlangıçtan beri ruhçuluk konusunda emeği geçen, deneysel uygulamalar yapan, ekoller yaratan ustalara ayrılmış. Başta Kardec olmak üzere, Venezuela'dan ve Avrupa'dan değerli isimler tanıtılıyor. Yaşamları, ruhçuluk konusundaki görüşleri, çalışmaları ve eserleri okuyucuya aktarılıyor.

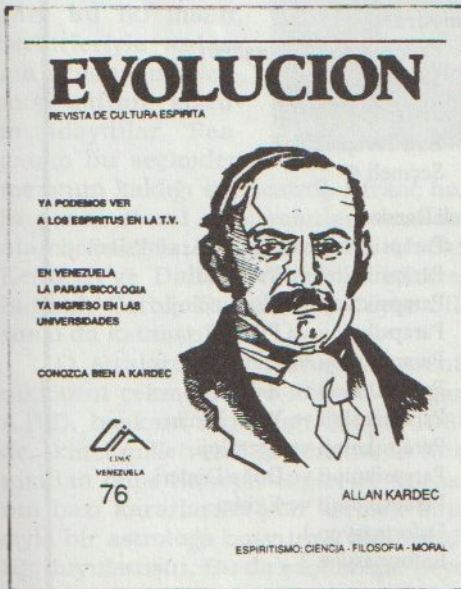
Jon AIZPURUA, Venezuela'daki ruhçuluk çalışmalarının önde gelen kişilerinden biri. Aynı zamanda Evolucion'un idarecisi. Yazı ve konferanslarıyla hem ülkesinde, hem de yurt dışında, konuyu daha çok kişiye aktarmayı başarıyor.

C.I.M.A.'nın bir de haftalık çalışma programı var. Jon AIZPURUA tarafından şu şekilde belirlenmiş:

● **Halk Konferansları:** Pazar günleri, saat 16.30'da. (Giriş serbest.)

● **Doktrin Çalışmaları:** Salı günleri, saat 20.00'de. (Giriş serbest.)

● **Medyomluk Eğitimi ve Uygulamalı Çalışmalar:** Perşembe günleri, saat 20.00'de

1987 Nisanı'nda C.I.M.A.'nın Marakaş şehrinde etkinlik gösteren üyelerinin en büyük dileklerinden biri gerçekleşti. Kendilerine ait olan binalarına taşındılar. Ve bu binadaki 300 kişilik bir

konferans salonuna, Allan KARDEC salonu adı verildi.

Bir yıl sonra, 6/Şubat/1988'de Karakaslı C.I.M.A. üyeleri de yine kendi binalarına taşınma imkânını buldular.

PARAPSİKOLOJİ VENEZUELA ÜNİVERSİTELERİNDE

Parapsikoloji alanında giderek ilerleyen çalışmalar yapılıyor. 1969 Eylülü'nde Amerikan Bilim Araştırmalar Derneği'nin bünyesinde düzenlenen Parapsikoloji Kongresi'nden sonra, A.B.D. ve Avrupa'daki birçok üniversite öğretim programlarına parapsikoloji derslerini de eklediler.

Sadece Avrupa ve A.B.D. değil, Venezuela da, parapsikolojiyi yüksek öğrenim programına alan ülkelerden biri oldu. 1988 yılından itibaren, Venezuela merkez Üniversitesi'ne bağlı Eğitim ve Klâsik Bilimler Fakültesi'nde parapsikoloji dersleri verilmeye başlandı. Beş yıllık eğitim programındaki on sömestr içinde programa alınan konular şu şekilde belirlendi:

1. Sömestr:

Genel Psikoloji 1
İstatistik 1
Araştırma Metodu
Parapsikoloji Tarihi

2. Sömestr:

Genel Psikoloji 2
İstatistik 2
Nörofizyoloji
Genel Parapsikoloji Tanımı

3. Sömestr:

Genel Psikoloji 3
Psikofizyoloji
Duyu Ötesi Algı
Psikokinezi

4. Sömestr:

Psikometri 1
Evrim Psikolojisi
Parabiyoloji

5. Sömestr:

Psikometri 2
Psikopatoloji
Parafizik
Paraantropoloji

6. Sömestr:

Deneysel Psikoloji
Kişilik

Bitkisel ve Hayvansal Parapsikoloji
Paranormal Radyasyonlar

7. Sömestr:

Paranormal Sanatı
İpnoz
Seçmeli 1

8. Sömestr:

Paranormal tedaviler
Seçmeli 2

9. Sömestr:

Parapsikoloji Laboratuvarı
Seçmeli 3

10. Sömestr:

Etik Parapsikoloji
Seçmeli 4

Seçmeli Dersler:

Parapsikoloji ve Kişiler Arası Psikoloji
Parapsikoloji ve Psikiyatri
Parapsikoloji ve Kriminoloji
Parapsikoloji ve Filozofi
Parapsikoloji ve Din
Parapsikoloji ve Ruhçuluk
Parapsikoloji ve Yerel Dinler
Parapsikoloji ve Astroloji
Parapsikoloji ve Doğu Dinleri
Parapsikoloji ve Eğitim
Enformasyon 1
Enformasyon 2

POLİTİKACILAR VE GÖRÜCÜLERİ^(*)

Seçim öncesinde ve yasama yılının arifesinde görücülerin büroları politikacılarla dolup dolup taşıyor.

* Bertrand DEVEAUD *

GEORGE Bush, şansından ötürü yatıp kalkıp Tanrı'ya şükretsin. 1980 yılında, başkan yardımcılığına aday olan sekiz cumhuriyetçinin burçlarıyla ilgili ayrıntılı tahlili yapma görevi, Joyce Jillson adlı bir astroloğa tevdi edilmişti. Bu inceleme sonucunda en ağır basan aday, Bush olmuştu. Burcu, İkizler idi. Reagan'ınki de Kova idi. Joyce'a göre bu iki insan, birbirleriyle anlaşma açısından, biçilmiş kaftan konumdaydılar. Reagan'ın bu seçimden memnun kaldığı şüphesizdi. Birkaç hafta sonra resmî danışmanları arasına, atama yoluyla, Jane Dixon'u (Jackie Kennedy'ye Dallas suikastini bildiren hanım), Carole Righter'i ve Joyce Jillson'u da katmıştı.

O sıralarda bu durum kimsenin dikkatini çekmemiş ve Ronald Reagan, A.B.D. başkanı seçilmişti. Mayıs 1988'de, ikinci milletvekilliği döneminin hitamından önce Nancy Reagan'ın, kocasının bazı kararlarına yön vermek amacıyla bir astroloğa başvurma yoluna gittiği duyulmuştu. Bu da şaşkınlığa, heyecana ve Beyaz Saray'da skandala yol

açmıştı. Salt akılcı bir tip olan ve o sırada devlet genel yazmanlığı makamını işgal etmekte bulunan Donald Reagan, edep sınırlarını aşar türden onur kırıcı bazı sözler söylemiş ve ardından da istifa etmişti. Birden, sanki ulusun kadeiri Reagan çiftinin falına bağlıymış gibi bir izlenim doğuvermişti.

Amerikan egzotizminin bir işareti değil midir bu? Hem de nasıl! Siyasal çevrelerde Ronald Reagan bir istisna teşkil etmemektedir. Britanyalı denizciler

kadar hurafeci olan ve zahiri Dekartçı görünümü arz eden yeni krallarımız, majları servete boğmaktadır. Ancak, şu hususa dikkat etmek gerekir ki, görücüler ve astrologlar için ağız sıklığı zorunlu bir şeydir. Bu kimselere danışanlar da adlarını gizlemeye özen göstermektedirler. **"Politika alanına mensup bir sürü önemli şahıs"** tanıdıklarını teyit eden profesyonellere gelince, bunlar ise, sırrın açıkça ifade edilmesinden yanadırlar. Gerçi tarih, Fransa

(*): Bu konuda yeterli bilgi için Bkz. *Metafizik Terimler Sözlüğü - Ruh ve Madde Yayınları*, s. 66 ve s. 85.

krallarının kâhinlere ve bu işle görevli özel kardinallere danıştıklarından söz etmekte, Catherine de Médicis'nin, özel astroloğuna danışmadan hiç bir işe kalkışmadığını, Clemenceau'nun da Madame Fraya'sız edemediğini dile getirmektedir, ama günümüzde de durum bundan pek farklı değildir.

Bir derginin yönetmeni bu konuda şunları söylemiştir: "Bu yola hepsi de başvurmaktadır. Doğrudan veya dolaylı olarak, yani bizzat veya eşleri vasıtasıyla hepsi de bu yolu denemektedir. Eşleri için geçerli olan bir kehanet, ister istemez onlar için de geçerli olmaktadır..." Evet, Edith Cresson'dan Alain Peyrefitte'e, Bernard Tapie'den Edgar Faure'a kadar hepsi de fala bel bağlamışlardır.

Bunlar arasında bu yola en çok bel bağlayanı da Raymond Barre olmuştur. Bu da, belki, çocukluk hayatında içine gömülü bulunduğu kötü şartlardan ileri gelmiştir. Kendisine 1986 yılında Matignon'a (işçi sendikaları binası), ardından 1988'de de Elysée'ye (Cumhurbaşkanlığı sarayı) ulaşacağını ısrarla söylemiş ve sonuçta ise, yanılırları ortaya çıkmış olan görüncülerle arasındaki yakın ilişki bunun açık delilidir. İddia edildiğine göre bu şahıs, son zamanlarda, daha uygun bir yöntemle kavuşmak amacıyla görücü ziyaretlerini sıklaştırmıştır.

Yanılıyla sonuçlanmış kehanetten yılmayanlardan birisi de Bernadette Chirac'tır. Görücüsünün dostu ve meslektaşı olan bir bayan, bu konuda şunları söylemiştir: "Görücüsü ona, kocasının hiç bir zaman cumhurbaşkanı olmayacağını boşuna söyleyip duruyor, ama bu onu ısrarından bir türlü vazgeçemiyor." Ezoterizm konusunda uzmanlaşmış bir yazar ise, Jacques Chirac için şu sözleri sarf etmiştir: "Onun bu konudaki hevesini herkes bilmektedir, ama o bunu bir devlet sırrı gibi saklamaktadır."

Görüncülükle ilgisini, gerçek anlamda galiba sadece Jacques Chaban saklamamaktadır. Görücüsü olan Michèle Giort ile birlikte fotoğrafının çekilme-

sine bile göz yummuştur. Ama Bordeaux belediye başkanı olarak bugün artık, yakın dostlarının kaybı gibi doğru çıkmış olan ölüme ilişkin kehanetlerden kaçınmakta ve "Bu gibi konularda, önceden hiç bir şey bilmemek daha doğru." demektedir.

Politikacılarda akıl ötesine ilişkin tutku, özellikle seçim zamanlarında coşmaktadır. Yasama yılının arifesinde, görücü Yaguel Didier'e ait olan ve Millet Meclisi'nin hemen yanbaşında bulunan büro, politikacılarla dolup dolup taşmaktadır. politikacılar yüzünden bu görücü bayan diğer müşterilerine zaman bile ayıramamaktadır.

Cumhurbaşkanlığı seçimi bile nice komediye zemin hazırlamaktadır. 1981 yılı başlarında Giscard ile Mitterand, bilmeden bu yaman görücünün bürosunda az daha yüz yüze geleyazmışlardır. Seçim mücadelesinin galibi, daha sonra, ünlü bir bayan görücünün Berry Caddesi'nde bulunan bürosunda sık sık görülür olmuştur. Mücadelenin mağlubu ise teselliyi, Jacqueline Mallay adlı bir başka bayan görücüde bulmaya çabalamıştır.

Bu örnekler, görücülüğün partiler üstü yerini gösteren örneklerdir. Bu anketin sonucunda insan neredeyse, Fransız astro-politik sisteminin gizli haritasını çizebilecek hâle gelmektedir. Bu yola başvuranların başında Sosyalist Parti yer almaktadır; onu, görücülüğe karşı ateşli bir tavır takınmış olan RPR ile UDF izlemektedir. Ya Komünist Partisi? O, bu yola asla tevessül etmemektedir! Colonel-Fabien'in bu konudaki görüşü pek kesindir: Görücülük, diyalektik materyalizm ile bağdaşamaz nitelikli bir şeydir. Georges Marchais'nin, gedikli görücüsü Bayan Irma'yı ziyarete giderken gözlerden uzak kalabilmek için Siyu (bir kızıldere kabilesi) hilelerine başvuruşu, herhalde bu sebebe dayanmaktadır.

(Le Nouvel Observateur, Haziran 1989' dan Çeviren: Yavuz KESKİN)

OKÜLTİZM

Halûk ÖZDEN

BİR GÜNEŞ SİSTEMİNDE HAYAT DALGASI

BİR güneş ve onun çevresinde dönen gezegenlerden oluşan bir sistemde hayat nasıl tezahür etmektedir? Her şey birdenbire mi ortaya çıkmaktadır, yoksa tedricî yasına bağlı olarak bir sıra ile mi oluşmaktadır? Papus bu oluşumu, benzetme metodunu kullanarak şöyle açıklamaya çalışıyor:

Üzerine bina inşa edilecek dört sahayı ele alalım. Bir yandan da bu dört arazi üzerinde çalışacak olan üç meslek grubundan işçileri: Araziyi düzelterek olanlar, yapı ustaları ve boyacılar. Bunlar sırasıyla çalışacaklar ve bu dört arazi üzerinde sonunda birer ev bitirilmiş olacak. Doğallıkla önce arazi işçileri işe girecekler. Bunlar birinci araziye düzenleyip ikinciye geçtiklerinde, ilk araziye bu kez yapı ustaları gelip binayı yükseltmeye başlayacaklar. Arazi işçileri üçüncü arsaya geçtiklerinde yapı ustaları ikinciye geçecekler ve birinci arazi üzerinde bitirilmiş olan eve bu kez boyacılar girip çalışmaya başlayacak. Araziciler dördüncü arsaya geçtiklerinde yapı ustaları üçüncüye, boyacılar ise ikinci arsadaki eve geçecekler. Birinci arsadaki ev tamamen bitmiş olacak. Araziciler dördüncü arsayı da düzenleyip istirahat çekilecekler; yapı ustaları dördüncü araziye, boyacılar ise, tamamen biten ikinci evi bırakıp üçüncüye geçecekler. Yapı ustaları dördüncü evi de inşa edip istirahat çekildikleri zaman, boyacılar da tamamen biten üçüncü evi terk edip dördüncüye geçecekler. Onlar da dördüncü evi tamamen

bitirdikten sonra istirahate çekilecekler. Böylece yedi safhada bu iş tamamlanmış olacak.

Bir güneş sistemindeki hayatı meydana getiren üç ayrı güç akımını şöyle açıklayabiliriz:

1 - Gezegenler üzerindeki tüm mineral türlerini yaratacak olan mineral güç (arazi işçileri).

2 - Tüm bitki türlerini meydana getirecek olan nebatî güç (yapı ustaları).

3 - Tüm hayvan türlerini yaratacak olan hayvanî güç (boyacılar).

Yukarıda sözü geçen arazileri, bir sistemin gezegenlerine benzetebiliriz. Ama dört arazi yerine yedi, yani yedi gezegeni ele alacağız.

Arazi işçilerinin yalnızca araziye düzenleyebildikleri, başka bir şey yapamadıkları gibi, mineral güç de, yalnızca mineralleri meydana getirecek ve bir plânetteki işini bitirmeden diğerine geçemeyecek. Böylece, sırasıyla yedi gezegendeki mineral âlemini oluşturduktan sonra işini bitirip istirahate çekilecek.

Onu takip eden ve yapı ustalarına benzettiğimiz nebatî güç ile, ardından gelen ve boyacılara benzettiğimiz hayvanî güç de sırasıyla, gezegenden gezegene geçerek işlerini bitirecek ve istirahate çekileceklerdir. Sistemdeki tüm gezegenlerde mineral, bitki ve hayvanlar âlemi tamamlanmıştır artık.

İkinci tabloda, bir güneş sisteminde faaliyet hâlinde olan hayat dalgası görülmektedir. İlk iki gezegende bütün türler tamamen oluşmuş durumdadır.

BAŞLANGIÇTA

Dinlenme								Dinlenme
3 -) Hayvanî güç								
2 -) Nebatî güç								
1 -) Mineral güç	1.Geze.	2.Geze.	3.Geze.	4.Geze.	5.Geze.	6.Geze.	7.Geze.	

1. TABLO

OLUŞUM HÂLİNDEKİ BİR GÜNEŞ SİSTEMİ

Dinlenme								Dinlenme
3 -)			Hayvanî güç					
2 -)				Nebatî güç				
1 -)					Mineral güç			
	1.Geze.	2.Geze.	3.Geze.	4.Geze.	5.Geze.	6.Geze.	7.Geze.	

2. TABLO

Dinlenme								Dinlenme
3 -)								Hayvanî güç
2 -)								Nebatî güç
1 -)								Mineral güç
	1.Geze.	2.Geze.	3.Geze.	4.Geze.	5.Geze.	6.Geze.	7.Geze.	

3. TABLO

Üçüncüde mineraller ve nebatlar oluşmuş, ancak hayvan âlemi henüz yeni doğmaktadır. Dördüncü gezegende tüm mineraller oluşmuş, fakat bitkiler yeni yeni görünmeye başlamışlardır. Beşincide ise, mineraller yeni oluşum hâlinindedirler. Altıncı ve yedinci gezegenler ise henüz karmakarışık bir durumdadırlar, bunlarda henüz hiç bir varlık tohumu yoktur.

Üçüncü tabloda ise, görevlerini tamamlamış olan tüm bu güçlerin yeniden istirahate çekilmiş olduklarını görüyoruz. Tekâmül bunun neresinde, diye sorulabilir. Bu noktada, tekrar başta verilen örneğe dönebiliriz. O her dört arsada

ev inşa etmekle vazifeli üç gruptan işçiler, yaptıkları bu işin sonucunda para kazandılar ve işe giriştikleri ana kıyasla daha büyük maddi imkânlarla kavuştular. Tabii ki, her bir grubun kendi seviyesine uygun bir parası vardı ve sonunda elde edilen kazanç da yine bu oranda oldu. Yani, arazi işçilerinin maddi gelirleri hiç bir zaman bir yapı ustasınıninkine erişemedi. Ve bir arazi işçisinin, hangi arsaya getirilirse getirilsin, yalnızca araziyi düzenleme işini yapabilmesi gibi, mineral güç de hangi gezegene gelirse gelsin, yalnızca oradaki mineral âleminin yaratılmasından sorumludur ve ancak bunu yapabilir. Peki,

minerallerin tekâmül ederek bitkiye dönüşmeleri nasıl olmaktadır? (Ruh ve Madde: Burada, mineralin bitkiye dönüşmesini değil, minerali kontrol edebilen bir ruh varlığının, daha karmaşık bir yapı olan bitkiyi kontrol etme aşamasına geçtiğini anlamalıyız.)

Şöyle izah edilebilir: İşçiler bir evi tamamen bitirdiklerinde, sıradaki araziye geçiyor ve orada çalışmaya başlıyorlardı. Bir gezegen üzerindeki iş bittikten, yani mineral, bitki ve hayvan âlemi tamamen oluştuktan sonra bu gezegenler geçici bir istirahate çekilmekte ve bu güçler de diğer kürelere geçmektedirler. Böylece tüm bir sistemdeki bütün gezegenler tamamlandıktan sonra sistem istirahate çekilir, uykuya dalar. Tüm evler bitirilmiş, oturulmaya hazır durumdadır. Bu evrensel dinlenme dönemine, Hint metafiziğinde **Pralaya** adı verilir.

İşçilerimize gelince, çalışmaları sonunda hak ettikleri istirahatle bir süre oyalandıktan sonra yeniden çalışmak isteyecekler, yeni bir iş talep edeceklerdir. Tıpkı bir askerin giderek rütbe alması gibi, basit bir arazi işçisi de dördüncü evin yapımında artık bir çavuş olarak iş görüyor olabilir; çünkü giderek ustalaşmaktadır. Meslek değiştirmemiştir, ancak işinde ilerlemiştir ve kazancı da artmıştır. Aynı şey, bir gezegendeki mineral, bitki ve hayvan âleminde de görülür. Nasıl ki, o yapı işçisi yine yapı işçisi olarak kalmış, ancak çavuşluğa yükselerek diğerlerinden biraz farklılaşmışsa, aynı şekilde, bir hayvan türünün giderek gelişerek diğer bir türe dönüşebilmesi mümkündür. Ama bu, bedenlerin dönüşmesi şeklinde alınmamalıdır; burada terfi eden ruh varlığıdır. Örneğin, bir deniz anasına bağlanan varlık, evölüsyonu neticesi bir

ahtapot bedenine bağlanacak, bunu yönetecek duruma gelebilir. Bu, bir hürriyettir. Ancak kendi türüyle sınırlı bir hürriyettir. Meslek değişimlerinin çoğunda nasıl ki özel bir eğitim ve staj döneminden geçiliyorsa, arazi işçisi, yapı ustası olabilmek için nasıl yeni bir eğitim görüyorsa, aynı şekilde tüm mineralleri oluşturan o güç de, nebatların tohumu olabilmek için özel bir dönemden geçmektedir. Pralaya adı verilen o uyku dönemi esnasında gerçekleşen de budur.

Yeniden işe girişecekleri an gelip çatığında, görmüş oldukları kurs sayesinde arazi işçileri yapı ustası, yapı ustaları da boyacı olarak işe başlayacaklardır. Boyacılar ise zanaatkâr olmuşlar, bağımsız çalışmaya başlamışlardır.

Buna benzer şekilde tüm mineral türlerini geliştiren tohum, tüm nebat türlerini geliştirecek olan tohumun kaynağı hâline gelmiştir. Hayvan türlerini geliştirmiş olan da, tüm insan ırklarına hayat verecek olanın tohumu hâline gelmiştir.

Tüm bunlardan şu anlaşılmaktadır ki, evölüsyon bedenlerin kendinde değil, **bedenleri oluşturanda** gerçekleşmektedir. Güç, aynı gezegenden defalarca geçmektedir; ancak, her seferinde büyük bir seviye kazanmış olarak. Tıpkı yüksek öğrenimini yapmak üzere bir öğrenci sıfatıyla terk ettiği kasabasına, yüksek inşaat mühendisi olarak geri dönen biri gibi. Kasaba aynı kasabadır, burada yaşayanlar da hemen hemen tamamen aynı kişilerdir. Ama onun buradaki konumu artık değişmiştir. Bu kasabada sürdüreceği yaşam, yapacağı işler, çevresine olan etkileri değişime uğramış ve seviye kazanmıştır. O, lise çağlarındayken, kıyısında akan suyu seyretmeye gittiği ve ara sıra taş attığı ırmağın üzerine köprüler kuracaktır.

(Kaynak: PAPUS)

Çocuklara Öyküler

Sunan: Yavuz KESKİN

CEVİZ

GÜNLERDEN bir gün, iki küçük çocuk yolda yürümekteydi. Gözlerine birden, yerde durmakta olan bir ceviz takılmıştı. Çocuklardan birisi derhal cevizin üzerine atlamış ve onu bir hamlede kapmıştı. Ardından da bir tartışma başlamıştı. Birisi, "Onu ilk önce ben gördüm, onun için o bana aittir." diye haykırırken, diğeri ise, "Niçin senin olsunmuş? Onu yerden alan benim, onun için o asıl bana aittir." diye tepinmekteydi. Bir ceviz yüzünden saç saça, baş başa girmişler ve birbirlerini bir güzel hırpalamışlardı.

Tam o sırada, yaşı daha büyük, gücü daha fazla olan bir başka çocuk zuhur edip duruma müdahale etmiş ve onlara şöyle demişti: "Cevizi bana verin, size onu âdil bir şekilde pay edeyim." Ardından cevizi almış, çakısıyla onu tam ek yerinden itinayla ikiye ayırmış ve küçüklere şöyle hitap etmişti: "Kabuğun ilk yarısı cevizi ilk görene, ikinci yarısı da, onu yerden alana aittir. İçi ise, hakem ücreti olarak bana aittir. Siz bir daha benim gibi âdil bir hakem bulamazsınız. Onun için, aklınız varsa, birbirinizle dalaşmaktan vazgeçmeye bakın."

Ağızları hayretten bir karışık kalan çocukların gözü önünde, cevizin içini afiyetle yedikten sonra delikanlı, yoluna devam edip gözden kaybolmuştu.

Evet çocuklar, **insanlar bir kez sen-ben kavgasına başlamaya görsünler, hemen güçlü birisi zuhur eder ve onların her şeyine sahip çıkarır. Bu, bireyler için olduğu gibi, uluslar için de geçerlidir.**

ZEYTİNYAĞI

ÜYELERİ birbirlerini candan seven fakir bir aile vardı. Fakirdiler, ama yine de sağlık ve mutluluk içinde yaşamaktaydılar. Çünkü hepsi de üzerlerine düşen görevleri hakkıyla yerine getirmekteydiler. Çalışmayı seven insan mutsuz olur muydu hiç? İnşaatlarda ırgatlık eden baba, sabahleyin erkenden iş başı yapmaktaydı. Göreneklerinin gereği olarak bol zeytinyağlı ve limonlu zeytinle ve çayla kahvaltısını yapıp da yola çıkmak üzere hazırlanırken, eşi, oğlu ve kızı sokak kapısının arkasında beklemekte ve onu en güzel dilekleriyle uğurlamaktaydılar. Bir saat sonra da çocuklar yola çıkmaktaydılar. Oya dördüncü sınıfta, Mustafa da ikinci sınıfta okumaktaydı. İkisinin de yanakları al aldı ve sınıflarının en çalışkan öğrencileriydiler. Çünkü öğretmenlerini can kulağıyla dinlemekte ve eve dönünce de çok çalışmaktaydılar. Anılarında, pek az insanda rastlanır türden bir sevgi bağı vardı. Birbirlerini bu kadar çok seven insanlar mutlu olmasınları da kimler olsundu!

Fakirdiler, ama evleri öyle temizdi ki! Çünkü anneleri çok tertipli ve hamarat bir kadındı: akşam olup da eve döndüklerinde sevdicekleri "ahat etsin, içleri ferahlık olsun diye bu anlık, saçını süpürge edip evi tepeden turnağa pırlıl hâle getirmekteydi. Hele pek sıkça pişirdiği o bol domatesli, arnavut biberli ve kıpkırmızı sulu

kuru fasulye, benim diyen bir kadının başaramayacağı nefasette olmaktaydı. İşinden yorgun argın dönen kocası ile arılar gibi çalışan çocukları, kaşıklarını toprak tencereye istahla daldırırken o cefakâr anacığın yüz hatlarında beliren mutluluk görülecek şeydi!

Ama bu mutluluk günlerden bir gün aniden gölgelenivermişti. O sıırım gibi sağ-lâm ve panter gibi çevik baba, bir akşam eve iki büküm dönmüştü. Benzi sapsarıydı ve ayakta duracak hâli yoktu. "Ah! Karnım!" diyordu da başka bir şey demiyor ve sancı içinde kıvranıyordu. Biraz uyur da sancısı diner diye, adamcağzı yatağa yatırmışlardı. Ama ne gezer? Dinmek şöyle dursun, sancısı daha da fazlalaşmıştı. Böylece horozlar ötünceye kadar hiç birinin gözüne uyku girmemişti.

Gün doğar doğmaz hemen semt doktoruna koşmuşlardı. İstirap içinde kıvranan babacık ancak, doktorun verdiği yatıştırıcı ilaç sayesinde biraz ferahlayabilmişti. Gerçi tedavi ilerledikçe kendini toparlamış ve epeyce de iyileşmişti, ama bu yüzden günlerce işine gidememiş ve aile geçici bir darlık içine düşmüştü. Günler günleri kovalamış ve sonunda baba ayağa kalkıp tekrar işine gidebilir hâle gelmişti. Midesinde zaman zaman hafif yanmalar hissetmesine rağmen, yine eskisi gibi çalışmaya başlamıştı. Böylece ailenin eski neşesi yeniden yerine gelmişti.

Fakat ne yazık ki, birkaç gün sonra aynı hâl önce anacığın, ardından da yavrularının başına gelmişti. Onlar da yatağa düşmüşler, onlar da sancı içinde kıvranmaya başlamışlardı. O al yanaklar solmuş, o meleklere yaraşır neşe kayboluvermiş ve bu durum, eşini ve yavrularını canı gibi seven o yiğit babacığı, on gün içinde âdeta on yaş birden ihtiyarlatmıştı.

Bereket versin ki bitişik evde, tıpkı onlar gibi birbirlerini çok seven bir komşu aile vardı. Hemen bizimkilerin yardımına koşmuşlar, evi silip süpürmüşler, yemeği ateşe koymuşlar, bulaşığı ve çamaşırı yıkamışlar ve de hastalara ilaçlarını vermişlerdi. Bu komşu aile, tam anlamıyla kara gün dostu bir aileydi. Bu sayede bizimkiler birkaç gün içinde ayağa kalkmışlar ve eski mutlu yaşamlarına tekrar kavuşmuşlardı. Görevlerine tekrar canla başla sarılmışlar ve olan bitenleri kısa sürede unutmışlardı...

Fakat olan bitenleri unutmayan ve kaşlarını çatarak konuyu derinlemesine araştıran biri vardı. Kimdi bu hayırlı insan, biliyor musunuz? Bizimkileri tedavi etmiş olan semt doktoruydu! Aynı durum sadece bizimkilerin değil, başka ailelerin de başına gelmişti. "Niçin? Niçin?" diyordu doktor. "Aynı süre içinde niçin herkes aynı şekilde sancılanıp yataklara düşsün?" Uzun laboratuvar araştırmalarından sonra, nihayet sorusunun cevabını bulabilmişti. Bütün bu olan bitenlerin sebebi zeytinyağı idi.

Semtın cin fikirli bakkalı, kazancını katmerlemek ve köşeyi kısa zamanda dönmek için, insanıkların sağlığını hiçe saymış ve aldığı yeni parti zeytinyağına bir sürü zararlı madde karıştırmıştı. Ve gerçekten de kasası birden doluvermişti. Böylesine haince bir işi ancak, insan sevgisinden habersiz bir varlık yapabilirdi.

O meleksi yavrucaklar, o altın kalpli anacık, o ekmeğini taştan çıkaracak kadar azimli babacık ve diğer semt sakinleri yataklarında sabahlara kadar kıvranırlarken, o habis bakkal belki de lüks bir eğlence yerinde, dört dörtlük donattığı masasının gerisinde viskisini yudumlayarak gönül eğlendirmekte ve etrafa, masum insanıcıklardan sızdırdığı paraları saçmaktaydı.

Sevgili çocuklar, **insanlık bütünüyle bir ailedir ve her birimiz de bu ailenin birer üyesiyiz. Onun için, sevgimizi, ailemizden başlayarak komşularımıza, vatandaşlarımıza ve dünyanın ta öbür ucundaki insan kardeşlerimize kadar yaymayı öğrenmeye mecburuz. Gerçek insan olmanın temel şartı budur.**

YENİ ÖĞRETİM METOTLARI

- BÖLÜM 1 -

Nostra'dan Çeviren: Yavuz KESKİN

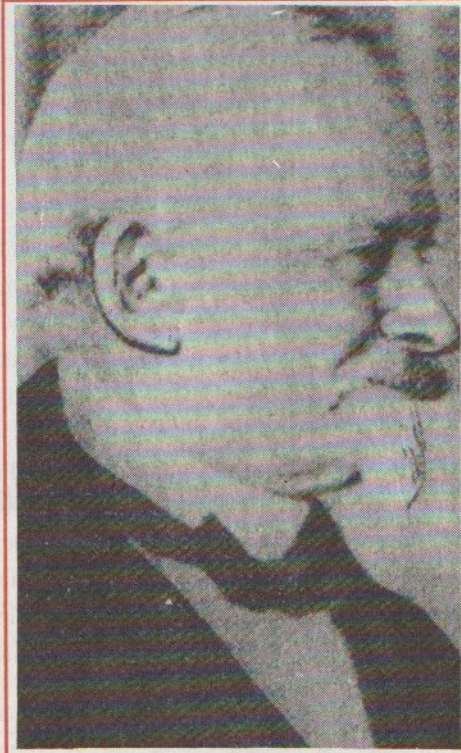

Geleneksel eğitim yönteminin, beynin sadece kısıtlı bir bölümünü çalıştırmak gibi bir hatası vardır.

Kanada'da yayımlanan "Psychologie" adlı derginin, G.Racle tarafından yapılmış istatistiklere yer veren bir makalesinde, beynimizin ancak % 4'ünü kullandığımız ifade edilmektedir. Bunun anlamı şudur: Geleneksel öğretim metotları, zihnimizin pek küçük bir bölümüne hitap etmek suretiyle beynimizdeki gri hücrelerin büyük bölümünü meflûç hâle getirmektedir, çünkü onlara faaliyet gösterme fırsatını vermemektedir. Entelektüel

güç ve yeteneklerimizin, bu güne kadar bir türlü faaliyete geçiremediğimiz kaynaklarını faaliyete geçirebilecek özellikteki yeni öğretim metotlarına karşı büyük ilgi duyulmasının sebebi budur işte. Yabancı dil, matematik, vs. öğretimi için hizmete konmuş olan yeni pedagojik uygulamalara gösterilen rağbet gerçekten de günden güne artmaktadır.

Telkine dayalı (suggestif) bir metodun, öğrenimi, şu malûm metotlara kıyasla

Emile COUÉ

40-50 kez daha kolaylaştırdığını ve hızlandırdığını söylersek bir mucizeden söz etmiş olmayız sanırım. Sügjestopedi (telkineji-im), ipnopedi veya ipnozopedi (yapay aykuya dayalı eğitim) ve rölaksopedi (gevşeme yoluyla eğitim) yöntemleri, günlük yoğun faaliyetlere karşı organizmanın harekete geçirdiği savunma mekanizmalarını durdurmak suretiyle, hâfızayı güçlendirmekte ve de çocuk veya genç, zor kavrar veya kolay kavrar diye ayırım yapmadan, öğretime, herkesin eşit şekilde katılmasını mümkün kılmaktadır. Lise ve üniversitelerde uygulanmakta olan aktif çalışmalar mevcut olmasaydı, yukarıda sözünü ettiğimiz yöntemler bu başarılarını gerçekleştire-

rebilirler miydi acaba? Öğretim metotları konusunda söz sahibi olan en tanınmış araştırmacılar bu soruya hep bir ağızdan şu cevabı vermektedirler: Bu yöntemler, diğerlerini tamamlamaktan ve hızlandırmaktan başka bir şey yapmıyorlar ki.

Herkes, edindiği bilgi ve izlenimlerin muazzam bir bölümünü depolayabilecek yeterlikte bir hafızaya sahiptir. Örneğin, her gün evinizden otobüs durağına giderken attığınız adımların sayısı bile hafızamız tarafından kayda geçirilmektedir. Bu şuur dışı algılamalar, bize şuuraltımızın ne kadar büyük bir güce sahip bulunduğunu göstermektedir. Hafızamızın yeteneklerini ortaya çıkarmak için onu kullanmayı bilmek yeterli olmaktadır.

Öğretim alanında ortaya konmuş olan yeni görüşler, öğrencinin beynini, hafızasına ulaştırmış bilgileri (ne türden olursa olsun) absorbe eden bir süngere benzetmektedir. Bilginin hafızaya ulaşma olgusu şu her gün kullanageldiğimiz zahiri süreç (processus) vasıtasıyla cereyan etmemektedir, zira süje, bilgiyi özümleme ve hafızaya mal etme faaliyetine kendi başına iştirak etmemektedir. O, kendisine sunulan verileri sükûnet ve sessizlik içinde ve de eksiksiz bir biçimde algılama yeteneğine sahiptir ve bu verilerden de tam anlamıyla istifade etmektedir.

Nancy ekolü (on dokuzuncu asrın sonu - yirminci asrın başı) olmasaydı bu gün sugjestopediden söz edemeyecektik. Telkin (suggestion) fenomeninin mevcut olduğunu açık seçik bir şekilde ilk kez ortaya koyan kişi bu ekolün kurucusu olan kişidir, yani Dr. Liebault'dür. Fikirlerinin bilim âleminde zikredilir hâle gelmesini ise

öğrencisi olan teorisyen H. Bernheim sağlamıştır.

1885 yılında, Troyesli bir eczacı olan Emile Coue ile tanışmıştır. Telkin olgusuna pratik bir anlam kazandırma onuru da bu sade ve tanınmamış eczacıya aittir. Bu konudaki önerisi şu olmuştur: "Bir süjeye, her iki elini, parmaklarını birbirine geçirecek şekilde tutmasını, ardından da maksimum derecede sıkmasını söyleyelim; ayrıca da, parmaklarını birbirlerinden ayırmasının mümkün olmadığını, 3'e kadar sayacağımızı ve 3 deyince parmaklarını ayırmaya çalışmasını, fakat bu uğraşı sırasında zihnen devamlı surette "başaramam, başaramam" vs. demesini telkin edelim. Eğer süje reel anlamda "başaramam, başarmam mümkün değil" şeklinde düşünürse ve bunu mümkün olduğu kadar çok tekrarlırsa, o takdirde, gerçekten de başaramadığına tanık olacaktır. O sırada biz de 1, 2, 3, diye ağır ağır saymaya ve hemen ardında da hecelerin arasını açarak "Ba - şar - ma - nız - müm - kün - de - ğil - , ba - şar - ma - nız - müm -

kün - de - ğil" diye mırıldanmaya devam edelim. O takdirde, süje, parmaklarını birbirlerinden ayıramadığı gibi, bunu başarmak için ayrıca daha da fazla çaba sarf etmek zorunda kalacaktır.

M.Coue, durmadan aynı şeyi tekrarladığı gerekçesiyle eleştirilere maruz kalmıştır. Metodun temeli bu olunca başka ne yapabilirdi ki! Gerçekte onun iki temel düşüncesi vardı. Birincisi, telkinin, eninde sonunda hep otosüjestyona (kendi kendine telkin) indirildiği düşüncesiydi. İkincisi ise, telkinin bir temel yasası olduğu düşüncesiydi: Bu yasa gereğince, zihin, bir düşüncenin egemenliği altına girdiğinde, süjenin bu düşünceye karşı koymak için göstereceği şuurlu çabalar, bu düşüncenin tesirini daha da güçlendirmekten başka bir işe yaramamaktadır.

Sougestologia adlı eserinde Dr. G. Lozanov, süjgestopedi diye adlandırdığı bu öğretim metoduna nasıl inisiye olduğunu pek ilginç şekilde anlatmaktadır: 1955'de, psikoterapistlik yaptığı sıralarda kendisine

Birinci safha, yani derin uyku safhası bu usul ile bilgiler elde etmeye en uygun olanıdır.

RUDOLPH STEINER'E GÖRE ÖĞRETİM

andırır bir atmosferin içinde eğitilmelidir. zira henüz tamamen dinî duygular içine gömülü bir durumdadır. Bu yaşlardaki çocuk bazen İsa, Buda, bazen tavşan, bazen kaplumbağa bile olabilmekte; bazen de kendisini cüce, dev, su perisi, büyücü vs. gibi hayal edebilmektedir. Buna göre, örneğin, ona "kış" sözcüğünün anlamı öğretilmek istendiğinde, içinde onun da yer alacağı, yağın kar taneleriyle veya ısınmak için ateş yakan çobanlarla ilgili bir oyun sahneye konmalıdır. Noel Baba'dan söz edilmek istendiği zaman ise, ona Çocuk İsa'ya biat eden krallar misali ağır adımlarla yürüme, Meryem Ana'yı selâmlama ve sonra da neşe içinde şarkı söyleyerek ayrılma taklidini yaptırmak gerekir.

Antropoloji'nin kurucusu olan Rudolph Steiner'e göre çocuk, üç yaşına kadar, hayatının en önemli işlerini gerçekleştirmektedir. İki ayak üstünde dik durmayı ve konuşmayı öğrenmektedir; çabuk etkilenen zekâsı şekillenmekte ve düşünme yeteneği tezahür etmektedir.

Üç - yedi yaşları arasında ise büyükleri taklit ederek yaşamaktadır. Çocuğun bu hâli, eğitime muazzam bir sorumluluk yüklemektedir, zira onun gözleri önünde yapacağı her şey, taklit edilmeye lâyık şeyler olmalıdır. Şu hâlde iyi öğretim, imgelerle dolu olan renkli bir öğretimdir.

Bu çağda çocuk, peri masallarını

En iyi öğrenilmiş bilgi, yaşanarak öğrenilmiş bilgidir. Ama R. Steiner'in pedagojik görüşleri, özel kursların dışında da uygulanabilecek türden görüşler midir acaba? Görünüşe bakılacak olursa, günümüzde yürütülen araştırmalar, asrımızın başında Steiner tarafından yürütülmüş olan araştırmalardan hemen hemen farksız şeylerdir.

bir kaynakçı başvurmuştur; içgücünü, kendine güvenini yitirmiş durumdaki adamcağız, katıldığı akşam kurslarında anlatılanları aklında tutamadığından şikâyet etmiştir. Bunun üzerine Lozanov, onun genel güç ve canlılığını ve özellikle hafızasını teşvik ve

tahrik etmek amacıyla ona birkaç telkinde bulunmuştur; bu telkinler, adamın, sadece o geceki dersleri anlamasını temin etmeye yönelik telkinlerdir. Ertesi gün adam gelip Lozanov'a, dersi çok daha kolay bir şekilde ezberlediğini söylemiştir.

(Devam Edecek)

Selman GERÇEKSEVER

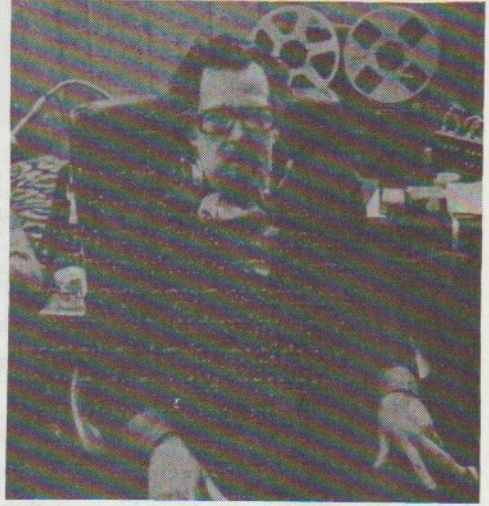
ESKİ YAŞAMINDA PÜRİTAN OLDUĞU ORTAYA ÇIKTI

"STAR Dergisi"nin muhabirlerinden Sue Blackhall'un kendisi üzerinde yapılan ekminezi denemesi sonunda, Püritan (*) olduğu ortaya çıkmıştır. Mensubu bulunduğu dergisi adına, ünlü ipnotizör Joe Keeton'a gelen Sue Blackhall, tekrardoğuyla ilgili olarak geçmiş hayatlar konusunu iyice anlamak için bizzat kendi üzerinde ipnozla regresyon yaptırdığı zaman 1628 yılına kadar gerilere gidebilmiş ve dergisinde, aşağıda özetle verilen olayı, ayrıntılı olarak anlatmıştır.

Kendisiyle çalışma yapan Joe Keeton'a gelince; 40 yıldan beri yüzlerce süje üzerinde başarılı deneyler yapmış, özellikle regresyon ya da ekminezi denemeleriyle ün yapmış tanınmış ipnotizörlerden biridir. Çalışmalarıyla ilgili haberler konumuzla ilgili yayın organlarında, değişik zamanlarda çıkmıştır.

Adı geçen muhabir, söz konusu çalışmadan çıktıktan sonra açıkça, "Artık ben de konunun inananlarından biriyim. Eski bir hayatımın gerçekten de var olduğunu artık biliyorum." demiştir. Sue, kolaylıkla uyum sağladığı ekminezi çalışmasında, on dakika içinde gerilere doğru giderek, eski hayatında Lucy Jordan isimli bir kız olarak ortaya çıkmıştır. O hayatında çok çileli bir hayat sürdükten sonra, kurtuluşu zamansız bir ölümden bulmuştur. Lucy Jordan'ın, yani

(*) : İngiltere'de Kraliçe Elizabeth zamanında meydana çıkan ve özellikle ibadette sadelik taraftarı olan mezhebin bir ferdi.

JOE KEETON

eski hayattaki sesini sonradan banttan dinlediği zaman çok şaşırın Sue, o zamanın giysileri içindeki Lucy'i çok net şekilde tanımlayabilmiştir. O hayatında Püritan olarak yaşarken, ana-babasına yapılan eziyetlerden çok etkilendiğini belirten ve dergisinde de bunları bu şekilde yazan Sue, köylerinin yakıldığını ve inançlarından dolayı kendisine eziyet edildiğini aktarmıştır.

İpnotizör J. Keeton, 1628'lerdeki tarihi bir kitabı inceledikten sonra da süjeye sorular yöneltilmiş ve isabetli yanıtlar almıştır. Süje, o tarihlerin yer ve şahıs adlarını oldukça doğru bir şekilde

vermiştir: Coventry, Midlands, Oxé, William Laud, Tyndalé gibi...

J. Keeton süjeyi 1840'lara getirdiğinde, (süje) kendisini sâkin hissettiğini, çünkü ibadet konusunda artık eskisi kadar kendilerine baskı yapılmadığını ve çocuk bakımıyla ilgili önemli bir işi olduğunu, daha sonra Charles diye bir adamla evlendiğini, bir bebekleri olduğunu, fakat çok geçmeden öldüğü zaman

tekrar üzüntülere gark olduğunu açıklamalarına eklemiştir. 1800'lü yıllardaki bu yaşamında yirmi bir yaşına getirildiği zaman, Joe Keeton sorularına yanıt alamayınca, buna neden olarak ölmüş olduğunu belirtmiştir.

Sue Blackhall, kendisinininkinden başka diğer süjelerle yapılan ekminezi (regresyon) denemelerini de "Star"da anlatmıştır.

BİR ÖĞRETMENİN ASTRAL YOLCULUĞU

"DAILY Telegraph"da yayınlanan bir yazıya göre, Jenny Leicester isimli bir öğretmen, hasta olarak yattığı bir hastahanedede fizik bedeninden ayrılarak, öte âleme kadar astral bir yolculuk yapıp gelmiştir.

Adı geçen öğretmen, bu olayı yaşadığı zaman on iki yaşında, bademcikleriyle ilgili bir rahatsızlık nedeniyle hastahanedede bulunduğu bir gün, kendinden geçmiş vaziyette, kendisine kan verilirken bedeninden ayrıldığını, yatakta hâlsiz yatan bedeniyle etraftakileri fark ettiğini, adı geçen gazetenin muhabirine, hatırlayabildiği kadar anlatmıştır:

"Gecenin bir yarısında birdenbire, uyanık bir şuur içinde olduğumu fark ettim. Yataktaki bedenimin üzerinde, havada ona paralel olarak asılı duruyordum. Bu durumda duvardaki büyük saate baktığımda dördü on geçiyordu. O zamana kadar, doğrusu orada bir saat olduğunun farkına varmamıştım. Aşağıya baktığımda, yataktaki bedenimle havada asılı gibi duran benim arasında, mavi, aydınlık bir kordonun bulunduğunu fark etmekte gecikmedim. Kendimi son derece hür hissediyordum. O anda istediğim yere gidebileceğim geçti aklımdan. Bir çocuk merakıyla, öteki odalarda neler olup bittiğini merak ettim. Kolaylıkla hareket edebiliyordum. Odalardan birin-

de, burnundan (borularla) beslenen bir kadın hastayı gördüğümü hatırlıyorum. Aklımda kalan bu olmuştur."

Bundan sonra kendisini geniş, karanlık bir tünelde bulduğunu belirten Bayan Leicester, açıklamalarına şunları da eklemiştir: "Bu tünelin içinde, rüzgâra karşı hareket eden hışırtı sesini işittiğimi çok iyi hatırlıyorum. Tünelin sonunda, belli belirsiz olan parlak bir nokta gittikçe büyüyerek, tüm tünelin içini aydınlatan soluk mavi bir ışık hâlini aldı. Ortalık sessiz, sakin ve huzur vericiydi. Bu ışığın içinden, saç sakalı uzamış bir adam belirdi. Yüzünde biraz şaşırmış bir ifade olduğu hâlde, bana bir yığın soru sordu. Benim orada olmamam gerektiğini bildirdi. Fakat ben, oranın çok güzel olduğunu ve orada kalmak istediğimi belirttim. Bu şahsın sağ tarafında bir grup insan toplandı. Uzun sakallı bana yine, orada olmamam gerektiğini birkaç kez bildirdi. O grubun arasına karışmak istedim. Çok dostça bir havaları vardı. Fakat parlak bir ışık onlara ulaşmamı engelliyordu. Bu sırada bir ses, 'Hayır, henüz senin için zamanı değil.' dedi. Ve geri dönmem gerektiğini ifade etti. Hastahanedeyken yataktaki bedenimle aramda olan kordonu orada da gördüm. Duvar saatini tekrar gördüm. Sonrasını hatırlamıyorum."

(6 Şubat 1988 PSYCHIC NEWS'dan)

BARA - HACK... SESLERİN KÖYÜ

Poul F. ENO'dan
Çeviren: Mehmet ÖNCÜ

(Geçen Sayıdan Devam)

Bu fotoğrafta sanki üç poz üst üste çekilmiş gibidir. Ancak laboratuvar incelemesi bunu doğrulamamaktadır. Fotoğraf, Kayıp Köy mezarlığının üç ayrı görüntüsünü sergiliyor. Resme bakan birçok kişi, insan yüzleri gördüklerine inanmaktadır.

DAHA sonra altımız birden, o karanlıktaki mezarlığa doğru hareket ettik. Çıkıştan yüz adım kadar uzaktaki, daha önceden de bildiğimiz sınırlı çizgisine doğru giderken çevreye bir göz attım ve o anda, Latendre ile Mercier'in durduklarını gördüm. Ne gibi bir aksilik olduğunu öğrenmek için dinlenme yerine döndük. Mercier'in büyük bir sıkıntı içinde soluk alıp verdiğini gördük. İlk aklıma gelen şey, kalp rahatsızlığı geçiriyor olduğu idi. Bize dehşetli bir şekilde üşüdüğünü, boğazının ise kupkuru olduğunu söyledi. Cildine dokunduğumda, soğuk ve nemli idi: Durumu endişe vericiydi, bu nedenle de bizden ayrılıp geri dönmelerini istedim, fakat o her şeyin yoluna gireceğini ve devam etmek istediğini söyledi. Bu arada vücudunu sağa ve geriye tamamiyle hareket ettirmemize rağmen, sola veya (mezarlık istikametine) ileriye doğru çevirmenin mümkün olmadığını daha sonra anlayabildik. Marcel, aniden bastonunu alarak başının üzerinde kırdı ve hıçkırıklarla ağlamaya başladı.

Marcel Mercier, kamera ve diğer cihazlardan sorumlu olarak bizimle birlikteydi. Fakat, aslında bir anonim şirkette danışman olarak çalışan, karakteri düzgün, otuzunda bir aile babasıydı. Onu grubun en şüpheli elemanı olarak tanıyorduk. Fakat geçen gün bir radyo röportajında, geçirmiş olduğu tecrübelerin, paranormal olaylar hakkındaki görüş, tutum ve kanaatlerini, tamamiyle değiştirdiğini açıkladı.

Ne olup bittiği hakkında bir süre konuşuktan sonra birkaçımız yüksek sesle dua etmeye başladı. Bu arada Mercier'in durumunda bir iyileşme görüldü. Nedenini bilmiyorum, fakat bir şey ona, o gece me-

zarlığa gitmememiz gerektiğini anlatmaya çalıştı, ama o bunu idrak edemediği için devam etmekte ısrar etmesi sonunda başına bu olay gelmişti.

Tam o sırada, mezarlık yönünde, on adım kadar uzaklıktan geldiğini tahmin ettiğimiz birtakım sesler duyduk. Kalabalık bir gruptan geldiği anlaşılan sesler, fısıltı hâlinde konuşmalara benziyordu. Bir şey göremedik, fakat zaman zaman yükselip alçalan fısıltıları iyice etüt ettikten sonra, konuşmaların İngilizce olduklarında fikir birliğine vardık.

Marcel'i sürükleyebilmek için gösterdiğimiz gayretlerin boşa gitmesinden sonra ve hıçkırıklarla ağlama nöbetinin tekrar başlamasıyla geri çekilmeye karar verdik. Bu kararımızdan sonra bütün problemlerimiz ortadan kalktı. Büyük bir ihtimalle, üzerimizdeki etkilerini çektiklerini zannediyorum.

O gece, kaybolan köyün mezarlığından hangi sebeple uzaklaştırıldığımızı hiç bir zaman öğrenemeyeceğiz.

Marcel, daha sonra; kendini sanki cin çarpmış gibi hissettiğinden söz edecekti.

ERTESİ gün 31 Ekim "Hortlak Gecesi" açılışını yapmak üzere geri döndük. Yöre halkı ise, başımızdan geçen olaylar hakkında bazı şeyler duymuşlardı. Ayrıca, açılış gecesinde WINNY Radyosu'ndan muhabir Dave Silverman ile yapacağımız röportaja da tam zamanında yetişmiş olmaktan memnunduk.

O gün oradan, olayları ve fenomenleri, eşsiz ve hakikî belgelerle ispat etmenin sevinciyle ayrıldık. Edindiğimiz bilgileri aynı zamanda ilmi olmaları nedeniyle, ölümsüz birer belge olarak, akademik kariyerimiz

için kullandık. Fakat, aynı gün, bir kez daha seslerin köyüne dönmeye karar verdik. Bu kararımızdaki en büyük etken, başta, çoktan ölmüş zatların mekânıyla irtibat kuran Marcel olmak üzere, hepimizi güçlü bir şekilde etkisi altına alan olaylar ve duygular oldu.

Ekim ayının kirlî soğuk bir pazar gününün öğleden sonrasında, kaybolan köyün küçük mezarlığında tekrar toplanmıştık. Bu sefer kamerasız, kayıt donanımsız olarak, bilimsel duygulara, anlayışa yer verme kararıyla gelmiştik. Onların burada var olduklarına inanan bizler, toprağa sıkıca bağlı olan bu varlıklara müşfik bir alâka göstermek istiyorduk. Özellikle, öyle fazla dinci de değildik, fakat buna rağmen yine de, gelirken yanımızda bir dua kitabı getirdik. Girişteki genişçe ve eski bir duvarın üzerine oturarak hep birlikte okuduk.

Duamız henüz bitmişti ki, basit birkaç olay tezahür etti. Belki henüz bir irtibat kuramamıştık, fakat okuduğumuz dualar, bir an için ruhî seviyemizi yükseltmiş ve bu vesileyle de görünmez rehberimizi hissetmiş olmalıydık. Tam o sırada sanki bütün dertler bitti dercesine, kirlî havayı dağıtan güneş meydana çıktı ve ortalık pırıl pırıl oldu. Bütün keder ve sıkıntılar gitti, yerini sevinç aldı. Bununla beraber, oradan ayrılırken tren vagonlarının gürültüsünü duyduk. Aynı anda önümüzden geçerek doğruca, girilmesi mümkün olmayan, yoğun ağaçlarla kaplı ormana daldığını gördük. Takip eden yıllar içerisinde bütün bilgilerimizi biraraya getirerek bazı sentezlere vardık. Bir daha orada asla benzer olaylara rastlanmadı ve çekilen fotoğraflarda "EX-

FRAS" meydana gelmedi.

1971 Haziran'ında bir olayı araştırmak üzere Rhode Island'a giderken, yolumuzun üzerindeki kaybolan köye uğradık. Oradaki varlıkların gerçekten huzur içinde olup olmadıklarını öğrenmek istiyorduk. Mezarlık girişinde kamp kurarak otuz saat kadar orada kaldık. Bu süre içinde her şey sakindi ve herhangi bir ses yoktu. Buna rağmen her an, bir şeyler duyabilirim diye tetikte bekliyordum. Fakat bir yandan da, eğer toprağa sıkıca bağlanmaktan vazgeçmişlerse, beklediklerimin gerçekleşmeyeceğini düşünüyordum.

S ENELER sonra, kaybolan köydeki araştırmalarım bitti. Ruhsal Araştırma Merkezi, diğer araştırmalarda kazandığı tecrübelerin ışığında elde ettikleri bulgular üzerinde incelemelerde bulundu. Şimdi, yeni bilgiler ışığında düşünüyoruz da, Bara - Hack'da olanlar hakkında muhtemelen, o zamanki açıklamalarımızdan çok daha iyi yollar bulabilirdik.

Geçmişten gelen sesleri, mükemmel bir buluş olan Kuantum fiziğinde, atomun parçalanmasıyla enerjiye dönüşen atomaltı parçacıkların, aynı anda hem ileri, hem de geri hareket edebilme yetenekleri vasıtasıyla çok daha iyi anlayabileceğimizden kesinlikle eminim.

Gerçekten Odell Shepard, seslerin sırrından söz ederken gerçeğe yaklaşabilmişti.

Aksi iddia edilmesine rağmen bazı parapsikologlar, "Psions" adını verdikleri atomaltı varlıklarının sadece Bara-Hack ses fenomenlerine özgü olmadığını, durugörünün bütün örnekleriyle, önceden bilme ve buna benzer diğer olayları ihtiva eden yer

Devamı S. 40'da

ÖLÜM DEDIĞİMİZ YENİ HAYAT

✱ Güleğül GİRAY ✱

ÖLÜM, aslında bir son değil bir başlangıçtır. Daha ilk satırları okurken, birçoklarının bu fikre katılmayacağını biliyorum, ama onların hoşgörülerine sığınarak devam ediyorum:

Ölüm, bugün için bildiğimiz kadarı ile ruhsal bedenimizin maddesel bedenimizden ayrılmasıdır. Ruhsal bedenimiz yok olmaz ve ölüm her ne kadar bize çok acı ve kötü görünüyorsa da, aslında daha iyi bir varoluşa başlangıçtır, yeni yaşamımızdır. Geride kalanlar için ölüm acı, üzüntü, yalnızlık ifade ediyor, ama göçen için bu, bir kurtuluş, bir rüyadan uyanma, dünyadaki acı ve üzüntüleri terk etme hâlidir. Maddî bedenimizden ayrıldıktan sonra bizler yeni bir varoluşa yöneliriz, insanların ekserisi buna inanmadıkları için ölümden bu kadar çok korkuyorlar, halbuki o, hakikatte bir yok oluş değil, bir yeni başlangıçtır. Sonrasının ne olacağını, arkadan neyin geleceğini bilmemek, insanları korkutur ve üzer. Hayatın devam ettiğini bilselerdi, ne kadar çok insan daha memnun ve mesut yaşardı. Kısa bir ayrılıktan sonra tekrar kavuşabilmek fikri insanı rahat-

landırır, teselli ederdi.

Bence, ölümden korkmak yerine bu fikre alışmak, buna göre kendini terbiye ederek hazırlanıp yaşamak, en iyisi ve en doğrusu olsa gerek. Dünya yaşamı bizlere iyiyi kötüden ayırabilmemiz, doğruya yönelmemiz ve bir sürü tecrübe ile imtihanlardan geçerek denememiz için verilmiş bir imkândır. Önümüzde bizi bekleyen sonsuz yaşamımıza bizleri hazırlayacak olan bir öğretim merkezidir diye de düşünebiliriz.

Plânetimiz maddeden meydana gelmiştir, üstünde yaşayabilmemiz için bizim de maddeden yapılmış bir bedene ihtiyacımız vardır. Bu bedeni, bize müsaade edildiği kadar kullanır, göç etme zamanı geldiğinde onu burada bırakıp gideriz. Çünkü, yaşama devam e-

deceğimiz yerde bu bedene artık ihtiyaç yoktur. Oraya intikal ettiğimizde bize, dünyadakine nazaran çok daha ince maddeden süptil bir beden verilir. Bu ikinci dünyada her şey, daha zarif şekillerin birleşmesinden meydana gelmiştir ve mükemmeldir. Buralarda sevgi, sevinç ve ebedî saadet vardır, yeterki biz, dünyamızda bize verilmiş olan

zamanı yerinde, iyi ve güzel olarak kullanmış olalım. O zaman tertemiz bir kalp ve açık bir alınla, eski dünyamızdan çok daha güzel, pırıl pırıl bir ülkede, neşe ve saadet içerisinde, yeni ve sonsuz yaşamımıza devam ederiz. Ölümden sonraki hayat fikrine eski medeniyetlerde de rastlarız, hatta bazıları ölümlerinin yanına sevdikleri eşyalarını ve hatta yiyecek koyarlarmış. Acaba ölen yakınlarının bunlara ihtiyaç duyabileceklerini mi düşünmüşlerdir? Öyle ise, yaşamın devam edeceğini hissetmişler demektir. Bizim büyüklerimiz de, "Bu dünya yalan dünya." derler ve sahicisi olan öbürüne inanırlardı. Ayrıca bu şekilde düşünse, insan ne kaybeder ki? Sadece, bu dünyayı baş ve son saymak, tüm yaşamların şu birkaç sene için hazırlanmış olduğunu zannederek, insanın her şeyini bırakıp gideceğine yanması, daha faydalı ve parlak bir fikir mi? Ölümden korkumuz, bunu iyice düşünüp üstünde duramadığımızdan ileri geliyor. "Kâmil insan, öleceğini, her gün en az bir kere düşünendir." derler. Ayrıca, ilerisi olmasa, dünyamızın üstünde hüküm süren bunca haksızlıkların nasıl bir açıklaması ve telâfisi mümkün ola-

bilirdi? Hak muhakkak yerini bulacaktır, burada değilse orada...

Dünyayı kendi düşüncelerimiz ile kurduğumuza göre hayatı, her an elimize geçen nimetlerinden faydalanmak sureti ile ve mümkün olduğunca başkaları ile paylaşarak, memnun ve mesut yaşasak, kendimize ve etrafımıza karşı olan en büyük vazifemizi yerine getirmiş oluruz. Bu şekilde, minnet ve şükran ile dolu yaşanmış bir hayatın sonunda, kendisinden sonra gelenlere ve gelecek olanlara gönül rızası ile yerini bırakmak isteği insanın içinde yer alır ve bunu insan tam bir teslimiyet ve tevekkül içerisinde kabul eder.

İşte yorgun bedenimizin ve sükunete ihtiyacı olan ruhumuzun asıl ihtiyaçları, şu birkaç düşünce ve istektir. Bu karara ve isteğe gönül rahatlığı içerisinde varabilmiş olan insanlara ne mutlu. Onlar, adına ölüm dediğimiz yeni hayata geçişlerini çok kolay yapar ve öbür tarafa da aynı şekilde kolayca intibak ederler. Korkmak yerine inançlı olarak kendimizi bu hakikate hazırlamak, en faydalı ve doğru yoldur. Unutmayalım ki, Tanrı burada da, orada da vardır ve kendisine ulaşmak isteyenlerle, daima ve her yerde beraberdir.

KIYAMET KOPMASIN MI? Baştarafı S. 6'da

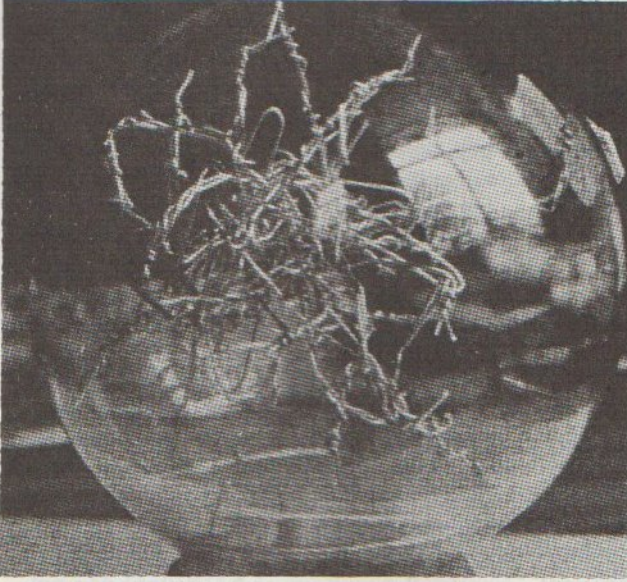
KIYAMET KOPMASIN MI?

BÜTÜN bunların dışında, insanlara ezîyet etmek için, onları helâk etmek için, yok etmek için, zulüm olsun diye kıyamet yoktur. Çünkü, bilenle bilmeyen bir değildir. Bilmenin temeli, şuurun açıklığı ile başlar. Şuuru aydınlanmamış, belli anlayış seviyesindeki insana, daha üstün seviyedeki bir anlayışı kazandırmak için ona zulüm etseniz, acaba onun niteliğini ve yeteneğini artırabilir misiniz? Hiç bir kabiliyeti olmayan bir insana, zorla, zulmederek resim yapmayı ya da piyano çalmayı öğretebilir mi-

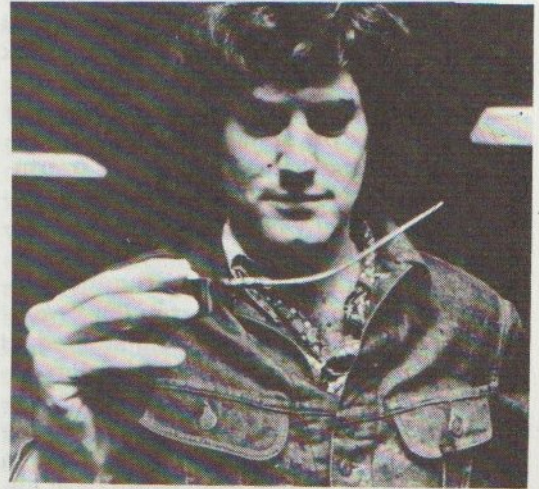
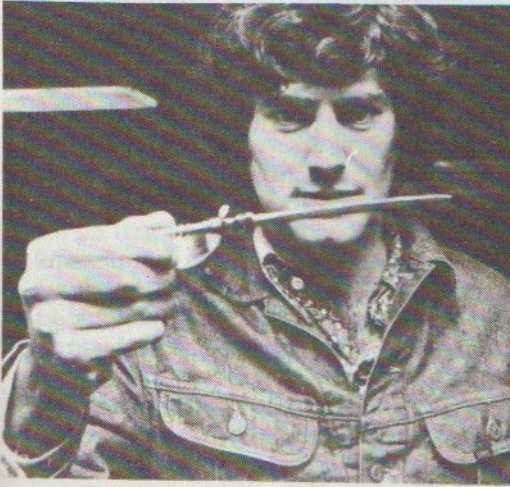
siniz? Bunu ancak dünya insanları yapabilir. Yukarı'nın böyle bir işi olmuş değildir.

O hâlde, fizikî mahiyetteki kıyamet, **Mekanik İdare Mekanizması'nın** bir sonucu olarak ortaya çıkar. Bu işi **M.İ.M.** halleder. Ve zaten o, bütün bu hazırlıkları, Dünya küresinin içinde ve dışında olmak üzere yapagelmektedir. Hava tabakasından tutun da, en dipteki mağma tabakasına kadar bütün bu işler, **M.İ.M.** tarafından kendiliğinden ayarlanmaktadır. Ve bu, Dünya'nın kendi hayatına ait bir olaydır ve onu ilgilendirir. Keyfimiz kaçacak diye kıyamet kopmasın mı?

ZİHNİN GÜCÜ

Uri Geller örneğini takiben bir grup İngiliz okul çocuğu, zihin güçleriyle madenî cisimleri bükmeyi denemişlerdir. Bunlardan yalnız biri, Londra Üniversitesi'nden Prof. John Hasted'in tecrübesinde, her tarafı kapalı cam bir küre içerisindeki kâğıt ataşlarını, fotoğrafta görüldüğü gibi, birbirine düğümlemiş bir hâle getirmeyi başaramıştır.

Keşfedilmemiş bir mental güçle madenî objeleri büküğünü iddia eden İsraili Uri Geller, sadece dokunmayla bir çatalı yumuşatmasından, kırmasından sonra, İngiliz TV'sinde ün kazandı.

Bundan önce, bir Rus ev kadını olan Ninel Kulagina, cisimleri uzaktan etkileyerek hareket ettirebiliyordu. Geçmişte bir çok ünlü medyom, celseler sırasında cisimleri levite edebiliyordu. Geller'den sonra bir çok çocuk, zihnin madde üzerinde kısmen kontrolüne ilişkin gösterilerde bulunmuşlar, ancak çok azı, parapsikologların psikokinezi dedikleri bu gücü laboratuvarlarda kanıtlayabilmiştir.

Kronobiyoloji:

BİYOLOJİ ve TIPTA ZAMAN KAVRAMI

* Prof Dr. Eşref DENİZ *

D OĞUMDAN ölüme dek tüm canlı organizmaların yaşantısını, Plato'ya göre "sürekliliğin, sonsuzluğun imajı, simgesi olan zaman", yürütmektedir. Kronobiyoloji (chronobiologie), canlıda ve doğada düzenli aralıklarla (ritmik) seyreden olayların zamansal yapısını (temporal strukturunu) inceleyen ve bunu biyolojik ve tıpsal açıdan değerlendiren yeni bir bilim dalıdır. Kronobiyoloji her ne kadar çok genç bir bilim dalı ise de, eski çağlar yazarlarının, şairlerin bile ritmik olaylardan hoşlandıklarını ve yapıtlarında bunlara yer verdiklerini, 1958 yılına kadar bu alandaki yayınları özetleyen ve ilk çalışmaların bitkiler üzerinde (yaprak ve çiçeklerin ışıkla açılıp ışığa dönmeleri) yapıldığını duyuran Bünning' den öğreniyoruz.

Çocukluğumuzdan beri güneş (solar) ve ay (lunar) sıkluslarını (bir biyolojik olayın başlangıç ve bitimi arasındaki süre) yakından tanıyoruz; akşamları karanlık basınca uyumak için yatağa giriyor, sabahları hava aydınlanınca uyanıyoruz Genel bir deyişle dünyamızın oluşumuna katılan canlı yaratıkları; bitkiler, böcekler, hayvanlar ve insanları biyolojik ritimler yürütmektedir. İnsan, özellikle kendisinin her türlü moleküler biyolojik fonksiyonlarının, hayat ritimleriyle (biyoritimler) bir harmoni (uyum) içinde olduğunu, hastalık durumlarında

bir disharmoni (uyumsuzluk) bulunduğunu kendi kendine kısa sürede anlamıştır. Bu nedenle denilebilir ki, insan bu koca dünyanın kadrarında tıkr tıkr işleyen küçük biyolojik bir saattir.

Gündüzler, geceler, mevsimler ve gel-gitlerin oluşumunda, magnetik alanlarda, yer çekimi, ses ve atmosfer basıncında, yer sarsıntılarının oluşumunda hep biyoritimler gözlenmektedir. Kendi vücudumuzda biyoritimler ölçülü bir tempo içinde seyrederek. Örneğin kadınların aylık menstruasyonları (aybaşı kanamaları), kalp çarpmalarımız, solunum sayımız ve kalp vuruşu (pulsation), ölümlerin yılın belli bir döneminde sıklık göstermesi (circadian rhythm), in-sektisidlerin (böcek öldürücüler) aynı dozunun yılın ve günün belli zamanlarında daha çok öldürücü olduğu bilinmektedir. Kısaca, biyoritimler değişik frekanslarla biyolojik integrasyonların her düzeyinde; ekosistem, populasyon, grup, tür, birey, organ sistemleri, organ, cella (hücre) ve subsellular düzeyde görülmektedir. Artık, canlılık olaylarının bir tür periyodik ossilasyon (dalgalanma) gösterdikleri kesinlikle saptanmış bulunmaktadır. Canlıdaki bu biyolojik ritimlerin düzenliliği nedeniyle, bunlara "biyolojik ve fizyolojik saat" da denmekte ve bugün, bunların kalıtsal (genetik, herediter) bir tabana dayandığı da kabul edilmektedir.

Boş zamanlarımızda (dinlenme), canlı organizmada oluşan ritimlerle çalışma sırasındakiler, ayrıca hastalık süresinde oluşanlarla, sağlık süresindeki arasında büyük ayrılık görülmektedir. Hasta iken neşesizdir ve moleküllerin ritimleri çok farklı seyreder. Genç kronobiyoloji henüz insanın hastalık ve sağlığa ilişkin zaman yapılarının (kronobiyolojik) incelenme işleminin başlangıcında bulunmaktadır.

Biyolojik olayların ritmi, dünyamızın (biosfer) 24 saatlik dönüşüne (rotasyon) uymaktadır. İşte bu nedenle 24 saatlik süre içinde seyreden bir biyolo-

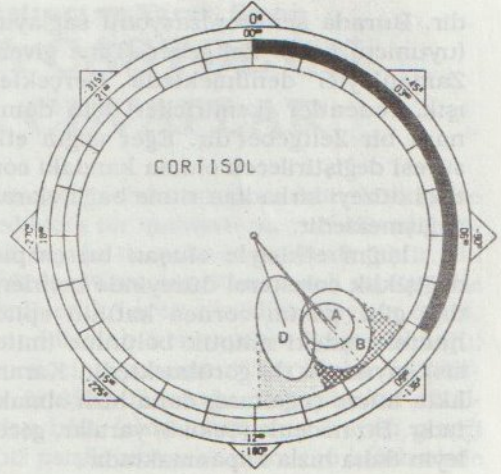
jik ritme sirkadian (circadian rhythm; ortalama bir gün) denilmektedir (Helberg).

Hatta bazı kronobiyojoloji l boratuvarları; biyoritimler, küçük, fakat çok karmaşık, bilmece gibi olan insan davranışlarını (etholoji) etkileyen belirli ve önemli faktörlerdir diyerek 23, 28, 33 günlük ritimler kabul etmekte ve bunlardan insanın kritik ve negatif günlerini (iyi ve kötü günlerini) tayinde yararlanmaktadır. Birçok  evresel faktörlerin 24 saatlik bir dönem içinde gösterdikleri sıklık varyasyonlarıyla sirkadian ritimler (biyoritimler) bir senkronizasyon (eş-zamanlılık) içindedirler (Helberg). Gündüz aktif olma, gece dinlenme sistemine alışmış insanoğlu için çevresel faktörler senkronizat rd r. Zaman eşleyiciler biyoritimlerin nedeni olamazlar, fakat onların dalga boyu, amplitüd ve mesorlarını etkileyebilmektedirler (Şekil 2).

İnsan sirkadian ritimlerinin araştırılmasında ışığın başladığı an ile, ışığın söndürüldüğü (uyku başlangıcı) anın bilinmesi önemlidir. Bu nedenle herhangi bir hastalık sağaltımında terapetik olarak kullanılan bir ilacın etkisinin, ilacın verildiği zamana bağlı olarak değişebildiği saptanmıştır.

Biyoritimlerin sıklığı (frekansı) sanyeden daha küçük bir zaman süreci olabildiği gibi bir gün, bir ay, bir yıl ve daha da uzun bir zaman aralığını kapsayabilmektedir (Uyku, menstruasyon, pregnansi gibi).Biyolojik olayların hemen hemen pek çoğu fizik çevrenin (doğa) etkilerine, aydınlık ve karanlık sıkluslarına (gece-gündüz) uymaktadır. Böylece çoğu ritimlerin adaptif olduğu ve bu yüzden canlının çevresiyle uyum sağlama zorunluluğunun doğduğunu gösteren bir çok örnekler vardır.

Sirkadian ritim ister unicellular (tek hücreli) ister multicellular ( ok hücreli) olsun, tüm organizmalarda görülmektedir. Son  alışmalar göstermiştir ki, bakterilerin gelişme, büyümelerinde sirkadian (24 saatlik), daha uzun ultradian (24

Yemek vakitlerinin düzenlenmesiyle insan kanında i -sirkadian ritmin değiştiğini gösteren tipik bir Cosinor  rneği.

A: Ad libitum: Yeterli yemek, B: Yalnız kahvalt, D: Yalnız akşam yemeği, Not: 24 saat 360 dereceye bölünmüş; burada cortisol düzeyi saptanmıştır. (Levin'den)

saatten fazla) veya infradian ritimler (24 saatten daha kısa)sistemi, prokaryot moneralarda geçerliliğini korumaktadır.

Sirkadian ritim için en çarpıcı  rnek: İnsan (Homo sapiens) ve memeli hayvanlardan (mammalia)  rneğin, sıçanlarda (rattus) adrenal bezin çıkarttığı serum steroidleri (kolestrin) salgılanması olayı, üzerinde en çok çalışılan ve kesinlikle somutlaşan tam bir sirkadian ritme uymaktadır. Diurnal (gündüz aktif) olan insanda serum steroidlerin salgılanması uykudan uyanmadan hemen önce başlamakta ve yataktan kalktıktan sonra en yüksek düzeyine ulaşmaktadır. Oysa nocturnal (gece aktif) olan sıçanda en yüksek steroid düzeyi aktif periyot (gece) başlamadan hemen önce oluşmaktadır.

Çoğu yaban hayvanları doğal ışık ve karanlık sıklusuna uymuşlarken l boratuvarında deney amacıyla tutulanlar yapay bir ışık-karanlık sistemine alıştırlılmaktadırlar. Bunların serum steroidleri de (cortisol) senkronize edilmekte-

dir. Burada senkronizasyonu sağlayan (uyumcu) güce "Zeitgeber (Time giver): Zamanlayıcı" denilmektedir. Gerçekten ışık, rodentler (kemiriciler) için dominant bir Zeitgeber'dir. Eğer ışığın etki süresi değiştirilecek olursa kandaki cortisol düzeyi sirkadian ritme bağlı olarak değişmektedir.

Işığın etkisiyle oluşan bu çarpıcı değişiklik colessterol düzeyinde belirlendiği gibi, gözün cornea katının epitel hücrelerindeki mitotik bölünme (mitosis) sayısında da görülmektedir. Karanlıkta hücre çoğalması daha hızlı olmaktadır. Bu nedenle (Şekil:3) yaralar, gecelerin daha hızla kapanmaktadır.

Diğer bir deney, deney hayvanlarında gözleri kör ederek yapılmış fakat yine bunlarda cortisol (corticosteroid) ve diğer değişkenlerin ritimlerinin devam ettiği görülmüştür.

Bazı Zeitgeber'ler, ritimleri hızla değiştirdiği hâlde, bazıları oldukça yavaş değişiklik yapmaktadırlar. Bu yönden

aydınlık ve karanlığın etkisi rodentlerde (kemiriciler) daha büyük olmaktadır. Oysa insan biyoritim yönünden çevresel faktörlerden örneğin aydınlık ve karanlıktan daha az etkilenmektedir. İnsan, yeni bir sosyal ortama, uzun bölgeler aşarak girmişse yeni coğrafik bölgede farklı ritimler göstermeye başlamaktadır. İnsanın sirkadian sistemi, kendi sosyal yaşamına daha güç uymakta, daha güç senkronize olmaktadır. İnsanın alıştığı bir ortamdan ekolojik koşulları çok farklı diğer bir coğrafik ortama göçmesi hâlinde bir süre biyoritim uyumsuzluğu nedeniyle hastalık tabloları ortaya çıkmaktadır. Öte yandan insan ve rodentlerde beden ısısının, organizmanın en aktif olduğu dönemde en yüksek olması beklenirken, ısı (temperatur) ve vücut aktivasyonu ile ilgili ritimler vücut içinde (internal) senkronize olduklarından, bunların zamanlandırma ve devrelenme işlemi de hemen aynı kalmaktadır.

(Mayıs 1980 - Bilim ve Teknik'den alınmıştır.)

(Devam Edecek)

**RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN;
ABONE OLUN VE ABONE BULUN.**

Meksikalı Spiritüalist Araştırmacı ve Yazar, Sayın
BAYAN ELODIA CASTOL'ÜN
SORULARINA CEVAPLAR

Soru-1: İnsan ırkının yeryüzünde belirmesini nasıl düşünüyorsunuz?

Soru-2: Bu, ne kadar zaman evvel olmuştur?

Cevap-1 ve 2: İnsan ırkının yeryüzünde belirmesi ve belirme zamanı hakkında kesin hiç bir açık bilgi mevcut değildir. Kutsal kitaplarda bahsedilen Âdem ve Havva meseli, dünya tekâmülünde, yakın bir devrenin başlangıcını ifade eder. Bu devre, insanın çok zor şartlar altında, fakat kendi gücüyle şuur ve iradesine, sorumluluklar yüklenecek tertipte sahip olarak tekâmül edeceği bir devredir. İnsan kendi kendinin hükümdarı olmak istemektedir.

Bu itibarla, yeryüzünde sayısız sikluslar boyunca, her siklusun insan ırkı ve Âdem'i gelip geçmiştir. Muhakkak ki, ruhun cevheri bir halk edilişi vardır, fakat ilâhî bir ebediyete sahiptir. Bu başlangıcı bilmek Tanrılık bir bilgidir ve hiç bir yaratılan bunu saf hakikatı ile bilemez.

Soru-3: Ruhlar nereden geldiler?

Cevap-3: İşte, haddi aşan ve bilinmesi ile bilinmemesi arasında insan tekâmülüne fayda sağlamayacak olan ve insanı, gerek fikri ve gerekse tahayyüli bakımdan iğvaya sevk edecek bir merak sorusu... Spekülasyon ve metafizik yardımıyla teoloji yapmanın "Spiritizm" yolunda yeri yoktur kanaatindeyim. Üç buut idraki ve anlayışı dışında bir **bilgimiz** olamaz. Ancak şunu ifade edebilirim ki, ruh (Kur'an ifadesiyle) "Emir âleminden"dir. Bu âlem ise, yaratılanların asla saf hakikatine ulaşamayacakları bir Külli Şuur'u ifade eder. Ruh nereden gelir? "Nere" ve "gelmek" lâfzı ile ruhun spiritüel özü ve cevheri bağdaşabilir mi? Ruh, kendi kendinin aynı, müessir

ve şuur sahibi bir yaratıktır. Mukayese edilecek bir mahiyeti mevcut olmadığı gibi buudu da yoktur; hakikati tektir. Bu yüzden Kur'an'da, "Onu kendi suretimizde halk ettik." ayeti zikredilir. Böylece onun, maddi olan her şeyden apayrı olduğu; menşei ve yapısının Tanrılık bir hikmetle örtülü bulunduğu neticesi çıkar. "Hâlden hâle tahvil olursunuz." ayeti gereği biz psişik bir varlık olarak ve kendimizde gördüğümüz ruhun ne olduğunu, nereden geldiğini bilemeyiz. Ancak onun var oluşunu, değişen şuur sahalarımız sayesinde fark ederiz.

Soru-4: Mukaddes Kitap'taki "Yaradılış altı günde olmuştur. Yedinci gün Yaratan istirahat etti." cümlesini nasıl izah ediyorsunuz?

Cevap-4: Tevrat'taki "Tekvin", Âdem ile remz edilen devrin (siklusun) tanzimini anlatır. Fakat kaçınıcı Âdem ve kaçınıcı yaradılış? Yaradılış sonsuzdur. "**Hâlden hâle tahvil olursunuz.**" ayeti burada da geçerlidir. Tevrat'ın yaradılıştaki **sayıları**, kâinatların "Ol" emri ile ilk teşekkülünü, içindeki zaman faktörünü, devrelerini ifade eder. Böylece, Tevrat Tekvini, ilk **zuhur** değil, mevcut olan sistemin yeni bir sisteme dönüşüdür. Zamanın olduğu yerde, daima, önceden mevcut olan bir yaratma vardır demektir.

Bu itibarla, Tevrat Tekvini, "Ol" emrinin ebediyet içindeki zincir gibi birbirine bağlı olan tekrarından ibaret bir **ara safhadır**. Ve bilhassa astronomik ve buna paralel olan psişik sistemimizin (bizim diyorum, ama sonsuz olarak bizim değil) tanzimi Tevrat Tekvini ile ifade edilmiş olabilir. Unutmamalıyız ki, spiritizm kanalı bilgi kanalıdır ve dogmaların katılığını aşar, dolayısıyla idrak planı bakımından fevkalâdedir.

Soru-5: "Nuh'un Gemisi" sembo-

lünü nasıl izah ediyorsunuz?

Cevap-5: "Nuh'un Gemisi", her tekâmül safhasında veya **din gününde**, beşeriyetin kader denizinde yüzer durur, toplayacaklarını toplar; kalanlar Tufan'ın dalgaları arasında kalarak, başka bir din gününe yüzü kara olarak devrolur. "Kitabı sol eline verilenler...", din gününde kurtarıcı geminin dışında kalanlar olsa gerek. Kurtarıcı ve hayat taşıyan bir gemi! Kim kurtarabilir, kim insanı taşır; cahil ve zalim insanın yüklendiği yükü ona kim kolaylatır? Bizi ve sistemimizi görüp gözeten Ruhî İdare (Rab-Orduların Allah'ı-Baba Allah) Mekanizması...

Gemi, genellikle insanlığın tekâmülünde vazife ve fonksiyon sahibi olan kimselerin bütünü ve onları idare eden Ruhî İdare'nin koruyucu tesirini ifade eder diyebiliriz.

Nuh'un temsil ettiği, salih ve fakat imanlı bir otomatizmadır. Sorumluluk bilinmez, bilgili ve şuurlu hareketlerden çok, emirler ve zorlamalarla yürünür.

Nuh'un temsil ettiği insanın seviyesine, Yunus'un temsil ettiği insan seviyesi zıttır. Yunus'ta irade ve benlik gelişmek ister. Bazı sorumlulukları ister. Kendini tatbikata hazırlayan, direnen ve kendinde kıymetler bulunduğu inanan bir seviyeyi ifade eder.

Soru-6:"Manu Kanunları" hakkında malûmatınız var mı?

Cevap-6: Manu Kanunları'na gelince: Zannımca, Sayın Madam Castol, Tekevvün'ü kendince en eski addettiğini tahmin ettiğim bir tekevvün ve ruhların hayatına dayamak istemiştir. Mamafih enteresan bir ilgi de yok değil.

Hinduizm'in mukaddes edebiyatında dört ana eser vardır:

- 1 - MĀHĀBHĀRATA
- 2 - RĀMĀYANA
- 3 - PŪRANA
- 4 - VĀISNAVA DHARMA ÇĀSTRA ve MĀNĀVA DHARMA ÇĀSTRA (MANU) Mānāva Dharma Çāstra, Manu Ka-

nunları adıyla bilinen bir bütündür. Felsefe ve şeriat mekteplerinde zaten ötedenberi bilinen darbimeseller, ameli hikmetlerdir. Kanunlar topluluğu olmaktan ziyade, Yukarı Hint toplumunun bütün hikmetlerini, örf ve âdetlerini kavrayan bir ansiklopedidir.

Manu Kanunu on iki kitaba ayrılmıştır. Birinci kitap yaradılış, on birinci kitap ruhların tenasühü ve öbür dünyadaki saadetidir.

Manu Kanunları, ilk insan Munu'nun (Âdem) bir vahyi ve tebliği sayılmaktadır. Manu Kanunları, kâinatı idare eden, vakit vakit mahfedip tekrar yaratan yüksek bir Allah, BRAHMA, PARAMĀTMĀ (Büyük Ruh demektir.) kabul etmiştir.

Birçok Hint araştırmacıları bu kanunların, ilk insan Munu tarafından, şimdi içinde bulunduğumuz 4. KALİ Devri hariç olmak üzere, kâinatın yalnız üç devri; KRĪTA, TRETA, DEVOPARA Devirleri için ilân edildiğine inanmışlardır.

Manu nazariyeleri Brahma Dini'nin panteist temelini teşkil eder. Kozmogoni meselesi biraz daha açığa çıkar.

Panteizm (Vahdeti vücut ve mevcudat.) düşüncelerini taşıyan Manular, ferdî ve sosyal iki emri kapsar: Önce fertler ahlâk temizliği ile tenasüh zorluklarından kurtulmaya çalışmalıdırlar. Zira tenasüh bir mükâfat değil, cezadır. Sonra, insanlar, Brahma'nın tasnifine göre, sosyal bakımdan bir mertebeler silsilesi ve sınıflara tâbidirler (hiyeyarşi-kast). Her sınıfın belirli hak ve vazifeleri vardır.

Biraz da Manu metinlerinden Yaradılış ile ilgili örnekler vereyim:

a) - "Varlık, başlangıçta tekti. Evvelâ bir ikincisi olmadan yalnızdı. O bir arzuyu tecrübe etti: 'Çoğalsam ve doğursam...' dedi. Evvelâ ışığı yarattı; ışık da aynı arzuyu tecrübe etti. Ve suları yarattı. Aynı suretle sular da arzu ettiler ve dediler ki: 'Çoğalalım, bereketli olalım!..' Ve böylece onlar da arzı yarattılar."

Brahmanizm'de tenasüh ebedi de-

ğildir.Yalnız fazilet sahibi olan ruh, mutlak varlığa karşı, tenasühün doğurduğu sıkıntılar ve acılardan kurtulur. Tanrı'da ebedî kalmak (fenafillah) derecesine yükselir ve günahlılar devamlı olarak yeryüzüne inerek, hayatın elem ve zahmetlerinden kurtulamazlar.

Fazilet saadet; ahlâksızlık sefalet yetiştirir. Ve insanlık arasındaki mertebeler silsilesi, hep bu faziletin oranına göre bölüştürülmüştür.

Manu'nun kutsal metinlerinden biri şöyle der:

b) - "Her insan dünyaya yalnız gelir; yalnız ölüp; iyi fiillerinin mükâfatını yalnız toplar; günahlarının cezasını yalnız görür. İnsan öldüğü vakit, devrilmiş bir ağaç gibi toprağa uzanır, fakat fiillerinin neticesi, ruhu takip eder. Fazileti elde eden insanın faziletleri, pek sarp ve herkesin geçmek mecburiyetinde bulunduğu karanlıklar içinde kendisine hiç ayrılmayacak şekilde bir arkadaşlık ederler..."

Soru-7: Yeryüzüne sadece bir tek ailenin mi geldiğini düşünüyorsunuz?

Cevap-7: Yeryüzünde, bütün ırkları temsil eden insanların aynı zamanda mevcut olduklarını kabul ediyorum. İnsan, insan olarak ve kendine has özellikleriyle varolmuştur kanaatindeyim.

Soru-8: "Büyük Tufan" hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap-8: Büyük Tufan! Diğer din günlerinin tufanlarından ne derece farklı olduğunu bilmediğimiz için Tufan deriz, büyüklüğü de imajinatiftir. Bundan dolayı "İnsanın ölümü küçük tufandır." derler..

Her tekâmül siklusu sadece ruhi bir değişim, tesirlerin değişimi değil, aynı zamanda maddî tertip ve tesirlerin de değişimidir. Maddenin kendine özgü gelişimindeki değişime ve sıralanmalar ile bundan istifade edecek varlıkların büyük bir alakası vardır. Maddî ve psîşik tesirler, bir dokuma teşkil ederek bir tekâmül plânı vasatı hazırlar: Meselâ Gü-

neş Sistemimiz gibi...

Bu tekâmül vasatında ruhi bir devrim olursa, maddî unsurlara tesir eder ve maddenin objektif tezahürlerini meydana getirir: Tabiat hadiselerinin toptan ve sıra ile ortaya çıkışı, tufa...

Tekvin Bab 6, Ayet 12: "Ve Allah yeryüzünü gördü ve işte, bozulmuştu; çünkü yeryüzünde bütün beşer yolunu bozmuştu; **13**, ve Allah Nuh'a dedi: 'Önüme bütün beşerin sonu geldi; çünkü onların sebebiyle yeryüzü zorbalıkla doldu ve işte, ben onları yeryüzü ile beraber yok edeceğim'."

Görüldüğü üzere, maddenin teşevvüşü olan Tufana sebep, insanların ağır imtihanına sebep olan sapıklıklarıdır. Ruhi olan maddî olana hâkımdır. Her yeni din günü, ruha verilen yepyeni imkânlar ve saadettir. Bu günde Nuh'un Gemisi' ne sığınacak liyakatı göstermiş olmak (vicdan ve ahlâkta ilerde olarak) gerekir.

Soru-9:Dünyevi ruhların dünyaya kaç defa enkarne olduklarını düşünüyorsunuz (tahmin ediyorsunuz)?

Cevap-9: Bu soru pek safdılanedir. Diğer soruların düzenlenişindeki fikri bütünlüğe pek aykırı bir bilgisizlik ilham eder gibidir.

Brehmen olsaydık, "100 defa, 1000 defa" derdik. Bizim o kadar bilgimiz yok çok şükür.

Soru-10: "Kıyamet" hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cevap-10: Kıyamet:

a) - İnsanın büyük bir imkân bütünü ve tatbikat yeri olan yeryüzünden ayrılmasıdır.

b) - Bazen tekrar diriliş mânâsına gelir. Tekrardoğuşu ifade eder.

c) - Din gününde, ruhun içinde bulunduğu ve bulunacağı hâllerin yekûnudur.

d) - Kıyam etmekten = ayağa kalkmak, doğrulmak anlamları içinde, insanın kâmil bir şuur ve idrake kavuşmasını, üst bir tesir plânına bağlanışını da anlatır.

Soru-11: "Babil Kulesi" neyi sem-

bolize ediyor?

Cevap-11: "Babil Kulesi"nin sembolize ettiği düşünce, hemen hemen her medeniyette ayrı ayrı mânâlara bürünmüştür. Düzensiz, karışık ve teşevvüş içinde bulunup da, dış görünüşü itibarıyla debdebeli ve cezbedici (dışı cilâli, içi kof) şeylerin ve varlıkların durumu Babil Kulesi gibidir.

Genel olarak nefsaniyet ve teşevvüşün, dedikodu ve sapıklığın, üstünlük ve tabii hâl sayıldığı devirlerin sembolüdür. Nitekim, maddesel olarak Babil Kulesi de bu özellikleri taşımıştır. Tanrı-

tanımaz bir toplumun, göklere de, yere de hâkim olması, her şeyden ve herkesten yüksekte olduğunu göstermesi için teşkil ettiği bir yapıdır.

Günümüzde Babil Kulesi misali yaşayan milletler, devletler, teşekküller yok mu? Var ve hem de, bunları insanlar idare etmektedirler.

Soru-12: Ruhun kişisel hayatının bir başlangıcı olduğu gibi, sonu da olabilir mi?

Cevap-12: Üçüncü cevapta bu soruyla ilgili fikrimi söylemişim.

(Ergün ARIKDAL - 1964)

AHİRET NİMETLERİ İÇİN YAŞAMAK Baştarafı S. 12'de

Şu bir yasadır: Her fiilimiz, hatta düşünçemiz bir tesir meydana getirir ve bu tesir tekrar bize döner. Yani ne ekersek, onu biçeriz. Varlık fiillerinin takipçisidir ve ihtiyaç duyduğu bilgiyi bu vesileyle muhakkak alacaktır.

Her zaman ifade ettiğimiz gibi, insanı yarıltan daima bilgisizliği ve anlayış katılığıdır. İnsan eğer Mutlak Yaradan, ruh, yaşamın amacı, spatyom (ahiret) hakkında bilgi sahibi olsa, daha yaşarken ahiret hayatını tezgâhlama cehaletini göstermeyecektir. Bu konuda her türlü bilgi vardır ve saklı değildir.

bu bilgiyi öğrenmek yasak değildir, ayıp değildir, günah değildir.

Anlayış seviyesi yükselmeye başlayan, istidatlı ve arayış içerisinde olan kimseler bu bilgiye kavuşabilirler.

Vicdan sesine kulak vererek, Yukarısının yardımına muhtaç olduğumuzu idrak ederek, fakat haksız bir kayırma beklemeden, ne insanlardan ve hele de Yukarı'dan karşılık beklemeden, hayatı anlayarak yaşamının yollarını ve bilgisini sabırla aramaktan ve bulduğumuzu uygulamaktan başka çıkar yol yoktur.

BARA - HACK SESLERİN KÖYÜ Baştarafı S. 30'da

- zaman ilintisiyle ilgili olduğunu söylemektedirler.

Diğer hayalet fenomenlerine gelince, artık, toprağa sıkıca bağlı ruhların varlığına inanıyor ve parapsikolojinin diğer bilimsel incelemelere destek olabileceğini düşünüyorum.

Küçük grubumuz, tekinsiz Bara-Hack hayaletlerinin tümüyle olan yakın ilişkisini sürdürmekte ve bu ilişki giderek gelişmektedir.

Sık sık yaptığım gibi, sıramın üzerine oturur ve New England'ı düşünür, orada olduğumu hayal eder, imajinatif olarak gider gelirim.

Evimdeki yabancı biri sesleri duymaz veya formları göremez, fakat ben görür ve duyurum.

Artık o sezginin ötesinde bir şeydir.

Bana olduğu kadar, diğer arkadaşlar için de aynı şeyler geçerlidir.

ÜSTATTAN SESSİZ ÖĞÜTLER

* Eva Bell WERBER *

TAHT ODASI

EVLADIM, benliğinin tam ortasında, üzerinde Tanrı'nın hüküm sürdüğü altın bir taht vardır. Buraya gelip, ruhunun sessizliğinde tanrı ile buluşabilirsin. Bunun için özel bir zaman ayır, her gün gel, kalbinin kapısını çal. Hemen açılacaktır. Orada hayatının tanrısı ile tatlı tatlı konuşabilirsin.

Biliyorum evlâdım. Bunu yapmak kolay değildir. Hayata ve onun gereklerine o kadar sıkı sıkıya bağlanmışsın ki... Fakat eğer sadece arzu etmekle kalmayıp, denersen; sadece istemeyip, gayret edersen; tüm bu gerekler yerli yerini bulur, sen yeni bir güçlenme ve güzellik içine girersin. Bu sükûnetle günlük hayata döndüğün zaman, oradaki zorluklar da kendiliğinden hallolur.

Fakat sen, "Kalbimdeki bu taht odasını nasıl bulabilirim? Orada Tanrı'nın huzuruna nasıl çıkacağım?" diye düşünüyorsun. Ben de sana diyorum ki, bunu bulmanın tek yolu sükûnettir. O yola girdiğin zaman, kapının açıldığını göreceksin. Daha önceden rüyalarında bile göremediğin ihtişama gark olursun. Bu hâl yine de tam sükûnet değildir. Kendi tanrının kendi içinde olduğunu kesin olarak bildikten sonra elde edilecek bir hâldir. Tahtında oturan tanrın, uzaklarda, uzayın derinliklerinde bir yerde değil, senin bizzat kendi içindedir.

Bu şekilde, o büyük sükûnete ulaşmış olacaksın. O zamana kadar sana kapalı olan o kapıyı çalacaksın. Tabii ki açılacak ve içeride, tahtının üzerinde oturmakta olan tanrının kendin olduğunu göreceksin ve önünde eğileceksin.

Böylece gün be gün karşılaştıkça, seninle yüz yüze konuşacağız. Her gün benimle buluşman için bir zaman ayır. Eğer benim sesime kulak verebilir, benim sesimin müziğine akort olabilirsen, sana günün başka zamanlarında da hitap edebilirim: Yeni bir güne girerken, günün en sıcak saatinde işe ara verildiğinde, hayatın değişik etkinlikleri arasında zaman zaman dinlenirken, güneş batışı sırasında gölgelerin uzun uzun yerlere düştüğü zamanlarda, gecenin sessiz karanlığında, sessiz sakin uzanıp benimle konuşabilirsin.

Barışa giden yolda ilerlerken senin için gerekli olacak bilgileri benden öğreneceksin. İnsanları seven üstadın elini kendi elinde hissedeceksin.

BENLİĞİN MERKEZİ

BEN, senin benliğinin tam ortasındayım. Tüm evrenin merkezindeyim. Eğer şuurlunda bu düşünce canlanırsa, onun tüm gücü bütün hayatına akverecektir. Bugün bu şuurla yaşa. Eğer bunu başarabilirsen, öteki dersleri ve gerçekleri de almaya hazır hâle gelebileceksin. Her gün, hayat yolunda sana işaret levhası olabilecek bir mesaj alacaksın benden.

HER ŞEYİN NEDENİ

BENLİĞİNİN tam ortasındayım. Hayatta karşına çıkan her şeyin nedeni benim. Günah, hastalık, sıkıntı benliğine girdiğinde, benim mükemmel kanunumu ihmalin yüzünden bunlarla karşılaştığını bilmelisin. Bu durumda benliğinin dışındaki bir kanuna uymuşsun demektir. Kendine o (dışsal) kanunu put etmişsin ve sonucuyla karşılaşmışsın demektir. Dışta olanların, iç'in bir yansıması olduğunu kavradıkça, benim kendi varlığının merkezinde olduğumun şuuruna vardıkça, benim senin hayatına olan etkilerimin delillerini fark etmeye başlayacaksın. Bugün bu düşünceyi aklından çıkartma: Her şeyin nedeni benim. Bunun senin yaşamındaki etkileri, benim ihtişamım olarak belirecektir.

MUTLAK OLAN

MUTLAK benim. Bitki olsun, hayvan olsun, mineral olsun; beni her şeyin hayatında ve kendi hayatında görmek, anlayışın en üstün formuna ulaşmak demektir. O zaman anlayacaksın ki, sadece kendi bedenindekiler değil, fakat evrenin her hücreyi benim yaşayan ve titreşen bir kısımındır.

Her yerde, mutlak olarak ben varım! Ben değilmişim gibi görünen her şey, senin yanlış algılamandan başka bir şey değildir. Böylesine tam ve bütün olan bir anlayış, bilgiden de öte bir şeydir ve sana hemen gelmez. Bu nedenle, zaman zaman bulanık fikirler gelse de kafana, bezginliğe düşme. Fakat bu fikri günlük yaşamına kadar indirmek için devamlı olarak gayret sarfet. Daima benim huzurumda olduğunu unutma, bunun pratiklerini yap. Benim ruhumu benliğinde hissettiğin zaman ürpermeyen elde değildir: Derin bir kanyonun ortasından akan ırmağın uçuşunun kanyonun duvarlarında yankılandığı gibi... Benim mutlak olduğumu bilerek günlük hayatın icaplarını yerine getir.

SICAK MEVCUDİYET

BENİM sebep ve benim mutlak olduğumu artık öğrendin. Bu terimler zaman zaman sana soğuk ve zor gelebilir. Fakat onlarda iyice derinleştiğin ve yaşamının bir parçası hâline getirdiğin zaman, onların sıcak ve sevgi dolu mevcudiyetlerini hissedeceksin. Varlığında sıcak yaz güneşi gibi ışıldar, serin dağ meltemi gibi eser, yıldızlı gece gibi sakin, sessiz bulunurum.

Bu nedenle evlâdım, beni sebep ve mutlak olarak gördüğün zaman tatlı arkadaşlığımızı yitireceğinden korkma. Bu anlayışla, hayatı meydana getiren her şeyi elde edeceksin. Bu elde edeceklerine hem senin hayatın, hem de seninle bağlantılı olanların hayatları dahildir.

Şimdi git, ama içindeki benim mevcudiyetimin sıcaklığını da götür beraberinde.

BİRİCİK REHBERİN

GERÇEK sevgili, sana hitap eden kendi ruhundur. Seni deneyimden deneyime götürüyorum. Senin biricik rehberin bu benim içsel sesim olacaktır. Bu nedenle, en iyisi ona kulak vermeyi öğrenmektir. Kalbinden kaynaklanan her zorlama ve her istek, benim isteğim olacaktır. Hayatın benim arzumu dolu olursa, daha değersiz arzulara yer kalmayacaktır. Bunlar, güneşin altında sisin dağıldığı gibi dağılıp gide-

Devamı S. 47'de

VİCDAN TELAKKİLERİ

★ Dr. Bedri RUHSELMAN ★

BÖLÜM - 2

YANI meselâ, evvelâ en basit mânâda anlaşılabilir birinci derecedeki misalini verdiğimiz hodkâmlık nefsanîyetine ait bilgileri hazmetmek lâzımdır. Onun için meselâ, eğer bir şahıs henüz yamyamlık devresinde ise, onun çok basit ve rengini hodkâmlıktan almış bir vicdan anlayışı ile hemcinslerinin etini yemesini, o safhadaki vicdanın tabii bir tezahürü olarak görmek lâzım gelir.

Buna mukabil diğerkâmlık safhasına ulaşmış bir vicdan telakkisi, artık insan eti yememek icap ettiğine dair görgü ve tecrübelerle kazanmış olduğu bilgi ve meşhurlara göre, insanı yamyamlık realitesinden tiksindirerek başkalarına saygı göstermek durumlarına doğru sürüklemeye başlar.

Demek ki, birincisine **hodkâmlık vicdanı**, ikincisine ise buna taban tabana zıt olan **diğerkâmlık vicdanı** diyebiliriz.

İşte, bu iki vicdan safhasının birbiri ile karşılaştırılması bize açıkça gösteriyor ki, **tekâmül vaki oldukça, vicdan anlayışlarının mânâları da, bulunulan safhaların realite bilgilerine göre mahiyet ve karakterlerini tamamiyle değiştirmektedir.**

Böyle olunca çok defa anlaşıldığı gibi, vicdan, her tekâmül safhasında mutlak ve yalnız diğerkâmlığı hodkâmlıktan

Dr. Bedri RUHSELMAN

ayırt eden bir iyilik-kötülük mefhumunun muhasebecisi ve murakıbbı değildir.

Vicdan, bulunduğu merhaleye göre, o merhalenin en üstün icap ve realite bilgilerine uzanarak, insanı daha üstün bilgi ve realitelere yükseltici, mahiyeti mütemediyen değişen, yükselen ve nihayet mutlak bir insan idrakinin alabildiğinden başka karakterler arz etmeye doğru

giden umumî bir melekedir.

Bu söylediklerimizden anlaşılıyor ki, vicdan, HER REALİTE VE TEKÂMÜL SAFHASINA GÖRE MAHİYET VE KARAKTERİNİ DEĞİŞTİREREK ALT VE ÜST SAFHALARIN BİLGİLERİ VE KAZANÇLARI ARASINDA YAPTIĞI MÜTEMADİ BİR MUHASEBE VE MUKAYESE FONKSİYONU İLE, DAİMA ÜST SAFHANIN YENİ REALİTESİNİ VARLIKLARA KAZANDIRMAK SURETİ İLE ONLARA LÂZİM OLAN BİR MELEKE OLARAK DEVAM EDECEKTİR.

Vicdan safhalarının atlatılması: Şimdiye kadar yapılan mütealâlardan sonra şunu iyi anlıyoruz ki, vicdan, ilk kademelerde belki iyiyi kötüden tefrik etme melekesi olarak ve sadece bu mânâda kabul edilebilir. Fakat gerek vicdanın fonksiyonu ilerledikçe, gerek

vicdan hakkında bilgiler inkişaf ettikçe, vicdanın çok geniş ve çok büyük bir me-
leke olduğunu ve şumullendiğinde bütün
hayata ve bütün muktebasata yayıldı-
ğını görüyoruz.

Demek ki vicdanın, ilerledikçe, **dün-
yada yaklaşılan en üst bir safhası
vardır. Ve bu safhaya geldikçe vic-
danın mahiyeti ilk zamanlardakine
nazaran değişmeye başlar.** Yani bu
ileri safhalarda vicdan, artık sadece iyi-
liği kötülükten temyiz etme fonksiyonu-
nu da aşmış ve insanlara daha başka
meburiyetler yüklemeye başlamıştır ki,
bu da, vicdanın **ileri tekâmül hamlele-
rini varlıklara kazandırmaktaki kud-
retli rollerine ait safhalardır.**

Bu safhadaki bir varlık, vicdanın ev-
velki safhalarında atmış olduğu tekâmül
adımlarının birçok mislini çok kısa za-
manda atmaya, yani tekâmülünde artık
hızla koşmaya başlar. Fakat vicdanın bu
ileri, yani **dünyadaki son inkişaf saf-
halarına, ancak vicdanın ilk safha-
larına ait nefsanîyetleri yenmeye
muvaffak olma suretiyle erişilebilir.**

Demek ki, üst vicdan safhalarına
ulaşmak, sadece ona ulaşmayı istemek-
le elde edilemez; bunun için, **ilk vicdan
seslerine karşı koyan, basit ve hot-
kâmca nefsanîyetleri susturmak,**
yenmek ve bertaraf etmekle bu safha ta-
hakkuk eder.

İşte üst plânlar tarafından insanla-
ra tekâmül bahsinde daima ve kuvvetle
bahsedilen, binlerce defa ihtar edilen,
kabul edilen, tatbikatına girilen "**ce-
hit ve gayretin**" mânâsı budur. Yani
burada "cehit ve gayret gösteriniz" de-
mek, vicdanınızın ilk basit safhalarına
ait ve ona **karşı koyan nefsanîyetleri-
nizi yok etmeye çalışın ki, vicdan üst
vicdan safhalarına âdeta kendi ken-
disine tabii bir yürüyüşle girebilesin
demektir.** Bu tabiri, "ayaklarınızın bağ-
larını çözünüz", veya "zincirlerinizi ko-
parınız", veyahut "yüklerinizi sırtınızdan
silkeleyip atınız" gibi ifadelerle de anlat-
mak isterler.

Buna basit bir misal verelim: Me-
selâ kan davası güden bir insanı ele a-
lalım. Bu, öyle bir vicdan safhasında bu-
lunuyor ki, ona göre vicdanın emri, an-
cak öldürülen babasının intikamını
karşı taraftan almak cihetine matuf bu-
lunmaktadır, ama karşı taraftaki kim
olursa olsun, yeter ki karşı tarafta bu-
lunsun. İşte bu mülâhaza ve kanaat, o
basit adamın çok iptidai olan vicdan
safhasını gösterir.

Şimdi bu adamın, üst bir vicdan
safhasına çıkabilmesi için, her şeyden
evvel, kana karşı kan dökmek gibi vic-
dan borcu telakki ettiği bir **ihtirası yok
etmesi lâzımdır.** Yoksa o bu ihtirası ile
kavrulur giderken, şunun bunun zoru ile
veyahut göreneğe bağlı düşüncelerle da-
ha üst bir vicdan safhasında yaşayamaz
ve faaliyet gösteremez. Yani, meselâ
kendisine ve yakınlarına kötülük yapan
bir insana bir iyilik yapmanın tabii ve
hatta insanî bir iş olduğunu, onun için-
de bulunduğu vicdan safhası kabul et-
mez; kabul etmeyince de o, böyle bir vic-
dan safhasında yaşayamaz. Yaşarsa a-
zap duyar, isyan eder ve yine ayrılır.

Hülâsa bir üst vicdan safhasına
geçemez. Bunun için onun her şeyden
evvel **bulduğu vicdan safhasının
nefsanîyeti olan intikam duygusu-
nun** kötü bir şey olduğunu ve bundan
kurtulmadan selamete ulaşmanın
mümkün olamayacağını **görmesi, öğ-
renmesi ve benimsemiş olması lâ-
zımdır** ki, bu da yalnız nazarı derslerle,
kitaplarla, ihtar ve ikazlarla elde edile-
mez.

Bunun için, muhakkak surette bu
yolun yanlışlığını, bozuk, çıkmaz ve za-
rarlı olduğunu onun **kafasına vurmak**
suretiyle ona **anlatmak ve öğretmek**
lâzım gelir ki, bu da o bilginin tatbika-
tını ona yaptırmakla, yani bizzat bu **ka-
naatin kötülükleri ile onu karşı-
laştırarak, o kötülükleri binefis** ona
tattırmak suretiyle olur. Daha doğrusu o
yolun ne kadar bozuk olduğunu ona du-
yuracak surette, **onun kötü neticele-**

rinde bizzat yaşaması ile, ıstırap çekmesi ile olur.

İşte bu böyle olacaktır: O adam, iyi ve vicdanî zannettiği, ilk zamanlarda bu yanlış bilgisi ve yanlış görgüsü yüzünden tatlı ve tatminkâr bulduğu bir intikam arzusu ile, karşı taraftan bir adamı öldürecek. Bunun neticesinde, başka bir insanın tekâmülünü durdurmaya hak ve selahiyeti olmadığını kendisine **ihhtar eden ilâhî kanunların reaksiyonları ile karşılaşacak.** Yani bir süre, beşeri ve gayri beşeri uğrayacağı tatbikatın sonunda sayısız azaplar, iskenceler ve ıstıraplar çekmeye başlayacak.

O yine evvelâ kendi sakat görüşlerine karşı alışkın olduğu bağların tesiri ile bu karşılaştığı akibetlerin haksız ve yersiz olduklarını sanacak, onlara karşı isyan edecek. **Fakat bu isyanın da kötü bir yol olduğunu kendisine ihhtar eden diğer musibetler birbirini artsız arasız takip edecek.** O belki, asırlarca süren bu işkenceli görgü ve tecrübelerden sonra, artık yolunun çıkmaz ve zararlı bir yol olduğunu kafasını vura vura idrak etmeye başlayacak ve ondan sonra bu intikam nefsanîyetinden kurtulmaya

bütün gücü ve kuvveti ile çalışacak.

O andan itibaren **yardımcıları, onun önüne mütemadiyen bu nefsanîyeti ile mücadele imkânlarını kendisine bahşeden bir sürü epröveler çıkaracak.** O bu epröveleri birer lütuf ve yardım telakki ederek, ne kadar acı olursa olsunlar, bu eprövelerin kendisine verdiği intikam hırsı gibi nefsanîyetleri ile imkânlarını mütemadiyen kullanacak, yani hep o hislerini okşayan, kurcalayan veya tahrik eden hadiseler karşısında, bu **hislerini boğarak, ayakları altına alarak yenecek,** bunun için cehitler gösterecek ve neticede zincirlerini koparacak, ayağındaki bağları çözecek, üzerindeki ağırlıkları atacak. Ve bunu yapabilmeye başladığı nispette **üst vicdan safhasına doğru** kaymaya başlayacak, yani tekâmülünde bir hamle daha almış ve bir safha atlamış bulunacaktır.

Bu suretle vicdan safhalarında yüksele yüksele, o, öyle bir safhaya gelecek ki, artık orada **vicdanın sesi kâinatşumul yeni kıymetlerle geniş bir ölçü sahasına girmiş olacaktır.**

KONFERANSLARIMIZ

3 EKİM	Serbest Soru - Cevap	Ergün ARIKDAL
10 EKİM	Kendi Kendine Telkin	Cezmi AKSOYLU
17 EKİM	İnisiyasyon	Fulya DEMİREL
24 EKİM	Ortak Faaliyetlerin Önemi	Ünal GÜNER
31 EKİM	Batıl İtikatlar ve hurafeler	Ergun CANDAN

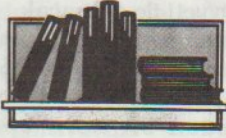
Saat: 19.30 - 20.30

M.T.İ.A. Derneği Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4 D: 8

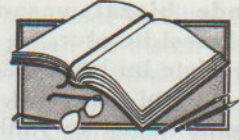
Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 143 18 14

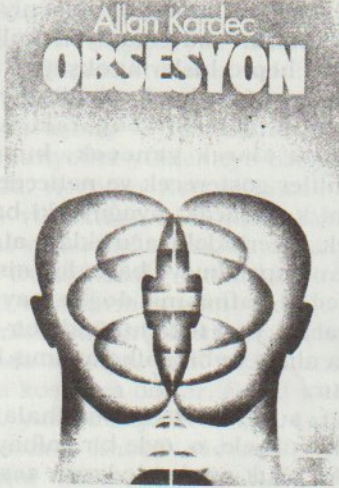
NOT: Konferanslarımıza giriş serbest ve ücretsizdir.

KİTAPLAR ARASINDA

OBSESYON

Kitabın Adı / Özgün Adı:
OBSESYON

L'OBSESSION

Yazarı ve Türkçesi:

Allan KARDEC'ten

Yavuz KESKİN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi:

296 Sayfa, 1985

Fiyatı: **6500 TL**

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
80072 P. K. 9 Beyoğlu-İSTANBUL

OBSESYON sözcüğü Ruhçuluk'la ilgilenenleri genellikle ürkütür, ürpertir, en deneyimlisine bile çalışmalarında temkinli olmayı hatırlatır. Bunun nedeni OBSESYON konusu çerçevesinde Ruhçuluk'la ilgili birçok yan konunun bulunmasıdır. Bu yan konular arasında neler yoktur ki; ölüm ötesi hayat, bedenli-bedensiz etkileşimi, kader-karma, ruhsal şifa, bilginin önemi, medyomluk, bedensizlerle görüşmek vs.

İşte iyi bir ruhçu tüm bu konular-daki bilgisinden emin olmadığı için çalışmalarında ve yaşamında OBSESYON olasılığını daima göz önünde bulundurur. Bu konunun acemilerine yapacağı öğüt ve önerilerinde OBSESYON'a da değinmeden geçemez.

Şimdi bu konuda bizleri aydınlatacak, okuyanların bir daha okumaktan sıkılmayacakları demirbaş bir kitabımız var elimizde. Hem de dünyanın,

bu konuda en yetkili kaleminden çıkmış bir eser. Bu yetkili kalem, Fransız bilim adamı ve Spiritüalizm'in kurucusu sayılan **Allan KARDEC**'tir. Ruh ve Madde Yayınları arasında **OBSESYON** adıyla çıkan bu eser, Allan KARDEC'in (yine kendisinin kurduğu) "La Révue Spirite Dergisi"nde çıkan konuyla ilgili makalelerinin bir derlemesidir.

Düzgün ve anlaşılır bir üslupta, aslına sâdik kalarak dilimize ve **Ruh ve Madde Yayınları**'mıza Sayın **Yavuz KESKİN** tarafından kazandırılmış olan bu eser, çeşitli derecedeki OBSESYON olaylarının en seçkin örnekleriyle dolu olup, olayın anlatımından sonra da üstad A. KARDEC'in değerli yorumlarını içermektedir.

Zengin bir fihriste sahip bulunan bu eserin hâlen elimizdeki 1. tipo baskısı (1985) 296 sayfa olup, çeşitli obsedan varlık tipleri ve sebep oldukları gerçek olaylar, değişik ruhsal celse tipleri,

öte âleme geçmiş ve çeşitli durumlarda bulunan varlık örnekleri ve bunlarla yapılan konuşmaları ve yer yer obsesyon tedavilerini içermektedir.

Ruhçuluk konusuyla biraz derinlemesine ilgilenmiş olanlar çok iyi bilir ve yer geldikçe söylerler ki, OBSESYON hakkında sağlam bilgi ve görgü olmadan özellikle deneysel ruhçuluğa girmek son derece hatalı ve ıstıraplı sonuçlar getirir. Deneysel ruhçuluk konusunda bilinmesi gereken teknik ve edinilmesi gereken kudret, büyük ölçüde OBSESYON bilgisiyle gelecektir.

Gerek Derneğimize bu konuda yapılan başvurulardan, gerekse literatürde gördüğümüz birçok örnekten aşağıdaki hususların OBSESYON'a zemin hazırladığını saptamış bulunuyoruz:

1. Bilgisizlik: Bilimin, akıl - mantık ve deney verilerinin sonuçlarından yoksun olarak, boş inanç ve itikatlar ile deneylere girişmek.

2. Eleştiri, tartışma, kıyas ve realiteler bilgisinden yoksun bulunarak sadece manevî bir itiliş inanç ve dayanaksız güven duyguları altında bulunarak deney yapmak ve içe doğanları şaşmaz bilgiler olarak benimsemek.

3. İçinde insanlara karşı üstünlük duygusu beslemek: Şuuraltılarına doldurulan ve zamanla şuur yüzeyine çıkan

yabancı fikirleri kendi duygu ve isteklerine uygun buldukça savunmaya geçen kimselerin benliklerindeki gelişme eksikliği obsesyona yol açar.

4. Hür düşünce ve vicdana sahip olmayanlar, sağduyudan yoksun olanlar, nefsin kontrol edemeyenler, ya da kendini denetleyemeyenler, ilham ve duygularını serinkanlılıkla eleştiremeyenler, harikaya düşkünlük, tevazudan yoksunluk, şöhrete itibar ve kendine tapınma obsesyona yakalanmaya uygun hâllerdir.

Bilmemek mazeret sayılmaz. Obsedan varlıkların, kurbanlarını özellikle bu zaaflarından dolayı yakaladıkları göz önüne getirilirse, böyle bir eserin önemi daha da açık-seçik bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Yukarıda, "Bilmemek mazeret sayılmaz." demiştik. Hele böyle bir eser yayınlandıktan ve 1985'ten beri okunuyor olduktan sonra bilmemek hiç mazeret sayılmaz.

Onun için ruhçuluğun özellikle deneysel yanlarıyla ilgilenen ve bizzat celse çalışmaları yapmak veya yapılmalara katılmak isteyenlere, ayrıca; ölümden sonra yaşamını sürdürdüğüne, ruhlarla görüşme konusuna ve benzeri konulara inanmakta zorluk çeken herkese hararetle tavsiye ediyoruz.

ÜSTATTAN SESSİZ ÖĞÜTLER Baştarafı S. 42'de

cektir. Bunu uygulamayı isteyeceksin ve şimdi ben de diyorum ki, bunu uygulamanın tek yolu budur. Her şeyi yaratan ve mutlak olan benim arzularıyla hayatını mümkün olduğu kadar çok doldur ki, kendi arzumu da senin içinde yaratayım. Bir bakıma bu, senin ölümsüz zihninin yaratılması olacaktır. Fakat sen bunu yine de o kadar büyütme. Benim, senin vasıtanla madde dünyasındaki fiziksel şeyleri yarattığımı bil. Ruhsal âlemdeki ruhsal şeyler, fiziksel bir varlığın aracılığı olmadan yaratılır. Ruhsal esası madde âlemine getirebilmem için, yine kendi eserim olan, fiziksel medyumları mükemmelleştirmem lâzım. Onun için, benim ruhsal idealimin fiziksel tezahürüne şükran duyman gerekir.

Şimdi git, bu söylediklerimi düşün ve uygula.

(QUIET TALKS WITH THE MASTER'dan
Çeviren: Selman GERÇEKSEVER)